Akbaba

— Gel birader, yanıp kül olmadan şu
Topkapı müzesini bir daha ziyaret edelim!
لا إله إلا الله محمد رسول الله

NAKLİYAT
YANGIN
HAYAT
KAZA
= ZARAR

Telefon: 42664
Santral: 4/580-89

ANKARA
SİGORTA

Merkezi: Bankalar cad. N: 80
Galata

İNAP HULUSİ
İSTANBUL

UĞRAYACAĞINIZ BÜTÜN ZARAR VE ZIYANLARI SİLER

Filimlerine ve güzelliğine hayran olduğunuz

Ayten Çankaya

"Cildinize benim gösterdiğim ihtimamı gösteriniz,, diyor!

"Ben banyo ve lavabomda PURO Tuvalet Sabunu kullanırım. Puro Tuvalet Sabunu tahayyül ettiğiniz o kadife gibi yumuşak teni, sihirli güzelliği temin eden en mükemmel güzellik müstahzarıdır. Puroyu tavsiye ederim,,

Bugünden itibaren Puro Güzellik Metodunu siz de tecrübe ediniz. Puro cildinizin gizli kalan güzelliğini meydana çıkararak sizi daha genç ve daha cazip gösterir.

BOL KÖPÜKLÜ
NEFİS KOKULU

PURO

Tuvalet Sabunları % 100 saftır.

4-45

ACABA

KİM ?

Yılda 16 ÇEKİLİŞ

SÜMERBANK

MARMARA

EMLÂK ALIM SATIM BÜROSU

ADRES: Fatih Postane Cad. No: 38 Tel: 13545

SAYI: 144 C.: 6 - 16 ARALIK 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ, MİZAHİ GAZETE ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba
siyasi mizah gazetesi

Muhalifle Muvafık

Biri muhalif, biri muvafık, iki eski arkadaş karşılaştılar:

— Ooo, merhabalar.. nasılsın, ne var ne yok bakalım?

— Bana mı soruyorsun?.. Maşallah!.. Olanları görmüyor, bilmiyorsun demek?

— Aman, geçmiş olsun.. Vallahi duymadım. Başına bir felâket mi geldi yoksa?..

— Hayır, hayır, benim başıma değil. Ama, hepimizin başına, hürriyetimizin, demokrasimizin...

— Canım seçim nutkunu bırak da açık söyle: Ne olmuş?

— Sen insanı çıldırtırsın vallâhi... Cahidi, Hüseyin Cahidi, Hüseyin Cahit Yalçını Üsküdar cezaevine siz tıkmadınız mı?

— Hayır!

— Genel başkanın ziyaretine siz mâni olmadınız mı?

— Hayır!

— İki metre eninde, üç metre boyunda resminin sokaklarda dolaştırılmasını siz yasak etmediniz mi?

— Hayır!

— Acaip... Ya kim?

— Birincisini mahkeme.. Toplu Basın Mahkemesi mahkûm etti, Temyiz Mahkemesi tasdik etti ve ihtiyar üstad Üsküdar cezaevine girdi!.. İkincisini İstanbul Başmüddeiumumîsi... Malûm ya, cezaevi mahalle kahvesi değildir. Her isteyen, her istediği saatte girip çene çalmaz!.. Üçüncüsünü de İstanbul Emniyet âmirliği... Bir mahkûmun, tabiî boyundan büyük resmi sırıklara takılarak, halk içinde dolaştırılamaz. Buna, nümayiş derler. Hem de üzerine toz kondurmak istemediğimiz adalete karşı nümayiş!..

— İnönünün, seksen yaşındaki bir ideal arkadaşını ziyaret etmesi mi nümayiş?..

— Evet... Mağosa zindanına atılmış Namık Kemal'ler cakasiyle objektif karşısında boy boy resimler çekilecek, buseler, derağuşlar gazete sayfalarına yayılacak... Bunlar nümayiş değildir de nedir kuzum? Hem insaf et, İsmet Paşanın fikir arkadaşı, iman yoldaşı, ideal kardeşi şu eski Tanin başyazarı, şu Lozan muahedesi için: «Böyle malûl bir kafadan böyle malûl bir muahede çıkar» diyen Hüseyin Cahit midir?.. İnsaf be!.. Ben sana bir şey söyliyeyim mi?..

— Söyle!

— «Matbuat hürriyeti tahkir ve tecavüz hürriyeti değildir. Adam çiğnemiyeceğine emin olmıyan kimselerin nasıl şoförlük etmemeleri lâzımsa, insan gibi konuşmıyacak ve fikir sahasında kalmıyacak kimseler de gazetecilik meydanına çıkmamalıdırlar.» Haaa, şimdi sana bir sual sorayım: Bunları, bu sözleri kim söylüyor, bilir misin?

— Hayır, bilmiyorum.

— Öyleyse ben söyliyeyim de öğren: 6 Temmuz 1949 tarihli Ulus gazetesinin başmakalesinde Hüseyin Cahit Yalçın!.. Muhterem üstadı, mahkûm etmek için, kendi imzasını taşıyan bu makale ortada dururken ayrıca mahkeme kararına lüzum var mı?

Yusuf Ziya ORTAÇ

İÇKİ FİYATLARINA ZAM YAPILDI (Gazetelerden)

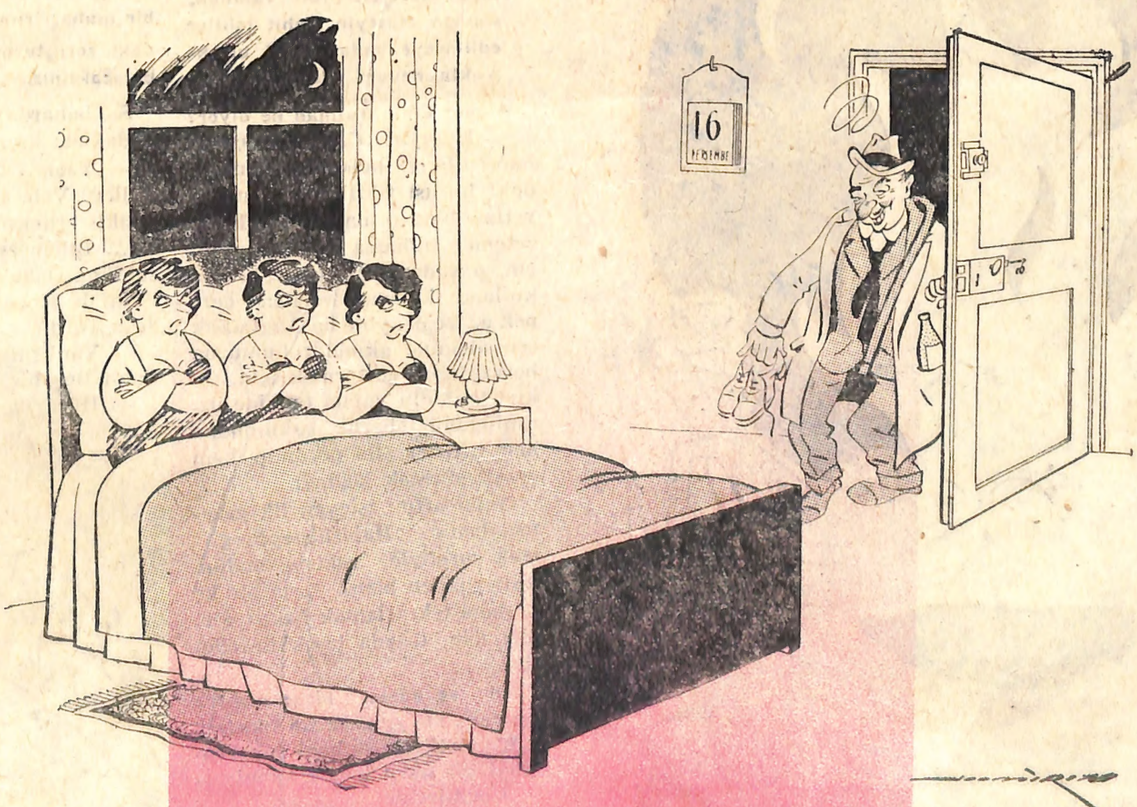

— Ulan sen de mi zam yaptın?!..

FISKELER

Zoraki Kahraman

DENİZE bir kadın düşmüş. Vapur durur, yolcular toplanır, can kurtaran simidi atılır... Fakat, yüzme bilmeyen biçarenin güzel hayali, sularda çırpınarak kaybolmak üzeredir. O kadar erkek, o kadar genç arasında, ceketi, pantalonu sıyırıp kurtarmaya atılan bir kişi yok.

Derken, beyaz sakallı, solgun yüzlü, titrek bir hahamın, büyük bir hızla denize atıldığı görülür...

Bir kaç çırpınma, bir kaç dalıp çıkma, nihayet genç kadın, kollarını ihtiyar yahudinin beline dolamış, indirilen sandala alınırlar...

Halk heyecan içindedir. Her kafadan bir düşünce geçmekte, her ağızdan bir ses çıkmaktadır:

— Bravo ihtiyar...

— Yaşa be moruk...

— Bu kadar delikanlı seyirci kalsın da ak sakallı bir yahudi kendini atsın... Olur şey değil!

— Erkek dediğin böyle olmalı!

Fakat, paçalarından sular akan haham efendi, gizli bir öfke ve belli bir telâş ile, etrafındakilerin yüzlerine ayrı ayrı bakarak sorar:

— Şimdi siz şamatayi bırakin da, kıçima tekmeyi vurup beni denize atan çapkin kimdi, onu soyleyin bana!

Bu fıkrayı neye mi yazdım? Bazı gazetelerin son günlerde yarattıkları zoraki kahramanlar aklıma geldi de!..

AKBABA

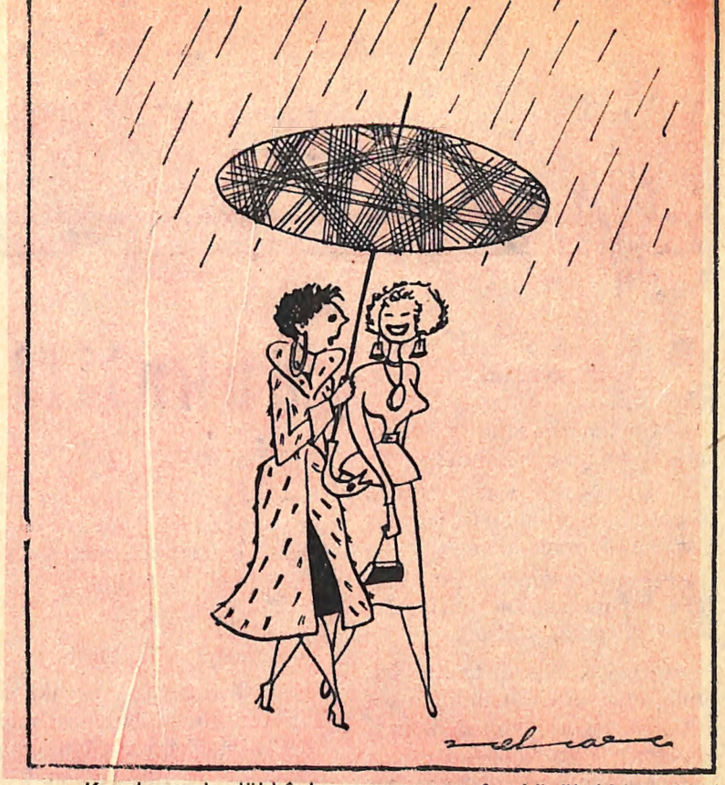

— Kapalıçarşıda dükkânları yanan esnafa büyük bir yardımda bulundum...

— Ne yaptın?

— Kocama çarşı kuyumcularından on bin liralık küpe aldırdım!..

(Nehar)

NERONI..

(Niyazi Yoltaş)

Akbaba'nın Hüseyin Cahit İçin Anketi

Yazan: Gary Cooper

Millî döğüşken yazarımız ve kıymetli kalem kavğacımız Hüseyin Cahit Yalçın'ın cezaevine sokulması, memleketimizde çeşitli tepkilere sebep oldu. Gazeteler, bir vatandaşımızın Hüseyin Cahit tahliye edilinceye kadar sakal bırakmakta devam edeceğini, başka birinin de akşam yemekleri yemiyeceğini yazdılar.

Sayın Yalçın'ın mahkûmiyetinin vatandaşlar üzerinde yarattığı tepkiyi anlamak için, bir muharririmizin, bu konudaki soruşturmalarını aşağıda bulacaksınız.

Ahmet Emin Yalman ne diyor?

— Hüseyin Cahit Yalçın'ın hapsedilmesi hususu hususundaki hususî fikirlerimi, hususiyetime binaen mahsus kendi gazetemde bilhassa yazdım. Yalçın, o kadar tecavüzkâr bir dil kullandı ki, ona verilen ceza pek az ise de, yine de Anglo-Sak son âlemine akıncı ruhumuzun berraklığını göstermek için, yıkıcı tenkidin yapıcı tenkide üstünlüğünü tebarüz bakımından hem affeder gibi görünüp, hem cezalandırmak lâzımdı.

Onun affını isteyen ilk gazeteci benim. Hapishaneye girmek suretiyle, eski ve malûm jestlerimden birini, bana bir kere daha tekrarlamak fırsatı verdiği için, üstada teşekkür ederim.

İsmi ve adresi bizde mahfuz tanınmış bir yıldızımızın fikirleri:

Kıymetli artist beni çok samimi bir hava içinde kabul etti. Kendilerine:

— Cahit Beyin hapsedilmesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Diye sordum.

Sonbaharda gül yaprağı gibi dudakları kıvrıldı:

— Yaaa... Cahid'i hapis mi ettiler? Vah, vah, vah!... Ne ya kışıklı erkekti!... Yavrum Cahit... Bilemezsiniz, ne kadar üzüldüm. Daha dün gece gördüm, Pasaj'da Koço'nun meyhanesinde içiyordu.

— Yanlışınız var... Hüseyin Cahit Bey hiç içmez...

— Hüseyin Cahit mi? O da

Eskişehirde halk masa, sandalye yakıyor.. (Gazeteler)

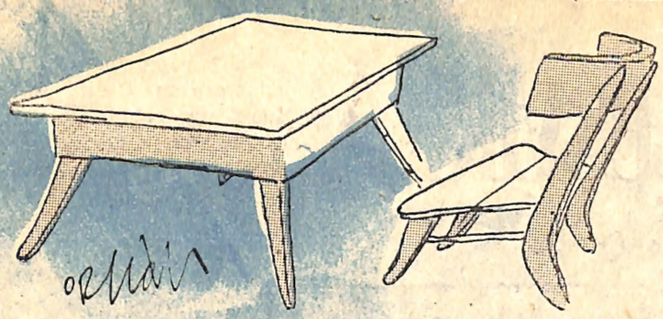

MAHRUKAT!..

(Orhan Enez)

İKİ ÇOCUK BABASI BİR ADAM KADIN OLDU.. (Gazeteler)

— Güzel kadın di mi? İki çocuk babasıdır!.. (Orhan Enez)

Gençlikte

Salonda elli, altmış davetli vardı. Bunlardan biri, herhalde bir yabancı, konuşacak kimse bulamadığı için bir müddet âvare bir halde dolaştı, sonra bir köşede kendi başına oturan bir adamın yanına yaklaştı. Biraz lâf etmek isıedi:

— Bayım... Canınız sıkılıyor galiba?

— Çok.

— Hele şu ev sahibi olacak kadına bakınız... Bunun kocası da bunu kadın diye almış!

Adamcağız başını salladı:

— Ah efendim... Gençlikte bir halttır etmiştim!..

Neler Diyorlar?

kim? Ayol, ben Cahit Irgat zannettim, az daha kalbim duracaktı...

Emel Gürler ne diyor?

Eski Genelkurmay İkinci Başkanı Korgeneral Şahap Gürler'in hanımı, koyu Halk Partili Bayan Emel Gürler'i, büyük bir teessür içinde buldum. Sayılı cigara tiryakilerimizden Emel Hanım:

— Hüseyin Cahit için, ne yapsak azdır, dedi, o affedilinceye kadar ben greve devam edeceğim.

— Ne grevi Hanımefendi? Yemek mi yemiyeceksiniz? Su mu içmiyeceksiniz?

— Onlar da bir şey mi? Evvelce günde iki paket cigara içerdim, şimdi teessürümden günde sekiz paket içiyorum. Şöyle bir hesapladım, yirmi dört saat insan uyumadan cigara içse sekiz paket, yani 160 cigara içemez.

— Acaba cigaraları üçer üçer mi içiyorsunuz?

Diye sordum.

— Hayır, dedi ,iki paketini ben içiyorum, altı paketini de başkalarına ikram ediyorum.

Kasım Gülek ne diyor?

Kasım Gülek çok memnundu:

— Sana bir şey söyliyeyim ama, aramızda kalsın, dedi, Yalçın'ın hapsedilmesine, Yalçın da, biz de çok memnunuz.

— Aman nasıl olur?

— Bak nasıl olur, dinle... Bir defa Yalçın'ın bütün kirli çamaşırları cezaevinin etüsünde temizlendi. Sonra da bizim ne iktidarı, ne muhalefeti becerebildiğimiz de meydanda. Keşke İnönü'yü, Erim'i de hapsetseler. Başka türlü seçimleri kazanmamıza imkân yok. Hapishaneye girmenin rey almak için ne kadar faydalı olduğunu, bana inan mazsan Mümtaz Faik'e sor. Hattâ beni bile hapsetseler... Ama seçimden iki üç gün evvel...

Meliha Avni ne diyor?

C. H. P. nin kadın hatibi Meliha Avni Sözen arpacı kumrusu gibi düşünüyor, ağzını bıçak açmıyordu.

— Dut yemiş bülbüle dönmüşsünüz, dedim.

O sırada radyoda:

«Sana hiç yakışmıyor böyle intizar şimdi» şarkısı çalıyordu.

Siyah elbiseler içinde matemlere bürünen Meliha Avni:

— Greve girdim, dedi, Üstad Yalçın hapishaneden çıkıncaya kadar dudaklarıma siyah ruj, tırnaklarıma siyah oje, yanaklarıma siyah pudra süreceğim.

Sayın hatibimizi mürekkep balığı gibi görmek istemediğim için, bir an evvel üstad'ın affını ben de istedim.

Bakkal Kirkor ne diyorf?

Politika ile çok yakından ilgilenen, müşterileriyle ayak üstü hep siyasetten konuşan bakkal Kirkor, çocuk gibi iki gözü iki çeşme ağlıyordu:

— Zo!... ince kepazelik!... Böylem şey olur? Sekseninde herifi engsesinden tut, at içeri.. İresmini gazatada görmüşsem, sıfatından aristokratik bir durum akoor... He ağnarım, safroş olur, bi tükâna girer, layıktır, çeksin derim. Teessüratımı ifadeden aciz kaloorum.

Kirkor, gözyaşları içinde sordu:

— Zatından bir suvalım var. Bu Hüseyin Cavit derler ise kim dir?

— Aman Kirkor, uğruna bu kadar gözyaşı döktüğün adamı tanımıyor musun?

— Bilirim kimdir? Herkeş ağloorsa, ah puf edoorsa, kablim yufkadır, ben de ağloorum.

— Yazı yazar.

— Şayirdir?

— Gazeteci... Halkçı gazetesinde yazar...

— Hiç duymamışım... Hökûmata eryi lâf etti, nedir? Agloor sam boş ağlamayım, işin aslını öyret...

— Evet... Muhalefet yaptı...

— Ne doorsun? Biz de kimlere ağlooruz be!... Eyi ki ,bir yabancı ağlar iken görmemiş... Bu hökûmata eryi olur? Zam doorsak, zam yapoor... Yazık kim ağlamışım.

Hüseyin Cahit ne diyor?

Bir kere de üstadın düşüncesini öğrenmek için, Yalçın'ı cezaevinde ziyaret ettim.

— Üstad, dedim, siz altmış senedir kalem sallarsınız, basın kanununu herkesten iyi bilirsiniz, çünkü partinizin iktidarı zamanında da vardı. Yine o zamanlar, cezaevleri yazarlarla dolu idi. Nasıl oldu, siz aynı kuyuya düştünüz?

— Hiç sorma, bir faka bastım, dedi ve sözlerine ilâve etti:

—Mahkûm olduğum bu yazıları, seçimden evvel yazmıştım. Yüzde bin beş yüz seçimleri kazanacağımızı zannediyorduk, kazanınca da teşrii masuniyetim olacaktı. Kazın ayağı öyle değilmiş. Kabahat bende değil, beni seçmeyenlerde...

Bir Avukatın Müdafaası

Cürme teşvik

Yazan: Av. HAKKI HAKLI

Gazetelerde, Beyoğlunda bir avukat, kadınlara lâf atarken suçüstü yakalandı, diye okumuşsunuzdur. Aşağıdaki yazı, sanık avukatın mahkemedeki müdafaasıdır.

Muhterem hâkim bey!..

Suçlu olup olmadığımı anlıya bilmeniz için, hâdiseyi bütün teferruatıyla huzurunuzda arzetmem gerekiyor .

Bendeniz altmış sekiz yaşında çoluk çocuk sahibi bir insanım. Damatlarım, gelinlerim, torunlarım var. Böyle bir insan hiç yolda gördüğü kadına lâf atar mı? Ama itiraf ederim ki, ben bu hanımlara lâf attım. Hem güpe gündüz, Beyoğlu caddesinde giden bu iki hanıma lâf attım. Elinizi vicdanınıza, kendinizi benim yerime koyunuz. Size hâdiseyi olduğu gibi anlatacağım. Siz benim yerimde olsaydınız ne yaparsınız?

Fakirhane Kanlıcadadır. Artık sin-ni kemâle geldiğimden, avukatlık yapmıyorum. Yalnız arada sırada İstanbula inerim. Bu sabah sekiz buçuk vapuruna bindim. Sıcak olduğu için, aşağı salona indim. Karşımda iki hanım oturuyordu. Evvelâ nazari dikkatimi celbetmediler. Bilâhara, sarışın hanım, yüksek sesle:

— Aman ne sıcak!

Diye göğsünün düğmelerini çözüp te, göğsünü mehtap gibi açınca gözümü alamadım. Muhterem Reis Bey!.. İnsafınıza iltica ediyorum. Siz benim yerimde olsaydınız bakmaz mıydınız?

Bunun üzerine yanındaki sedef tenli hanım:

— Aman ben de sıkıldım, diyerek, hem gerdanını, göğsünü açtı ve hem de ceketini çıkararak nîm uryan bir halde kaldı. Bu da kâfi değilmiş gibi, benim başımın üstündeki fileye çantasını koyarken, affınızı istirham ederim, ayan beyân meydanda olan koltuk altı ile burnuma temas eyledi. Bayıltıcı bir rayiha ile âdeta sarhoş oldum. Muhterem Reis Beyfendi zatıâliniz benim yerimde olsaydınız, ne veçhile hareket ederdiniz?

Bu defa sarışın hanım:

— Jartiyerlerim pek sıktı, diyerek, bir anda etekliğini mıntıka-i memnua'ya kadar fora edip, çorap bağlarını çözdü. Göz lüklerimin üstünden nazarı hayretle temaşaya devam eyledim.

Muhterem Reis Beyfendi, zatıâliniz kendinizi, bendenizin yerine ikame ediniz. Siz olsanız ne yapacağınızı bilemem, bendeniz yine kemal-i sükûnetle ve daire-i nezaket dahilinde seyre devam ettim.

Bu kerre, süt beyazı tenli hanım da, çorap bağlarının baldırlarını sıktığı bahanesiyle, o dahi bayram günü bayrak çeken sefineler gibi(renk renk ipek, dantel iç çamaşırlarını başına kaldırıp, çorap bağlarını gevşetti.

Ba'dehu, her iki hanım da, mütemadî surette sıkıldıklarından, vücutlarındaki bütün lâstikleri gevşettiler. Bunlar mevtime kâfi sebep değilmiş gibi, sarışın hanım:

— Vapura ters oturmuşuz, başımız dönüyor! deyince, her iki melek, benim oturduğum koltuğa, biri sağıma, biri soluma geçtiler. Vapur bomboş olduğu halde, sanki oturacak yer kalmamış gibi, her iki yanımdan bendenizi tazyika başladılar. Yirmi senedir hâb-ı sükûnette duran damarlarımda cevelan-ı dem başladı.

Zatıâlileri olsalar acaba ne yolda hareket ederlerdi?

Her iki hanım, ikide bir de yere bir şey düşürüp, yerden almak bahanesiyle eğiliyor, nermin vücutlarının, henüz bana mestur olan kısımlarını da teşhir ediyorlardı. Hattâ kaymak beyazı hanım, yere düşürdüğü mecmuayı aldıktan sonra, kendi yerine oturur gibi yaparak, yanlışlıkla kucağıma çıktı ve, bir müddet dalgınlıkla böyle oturdu.

Daha sonra da aralarında şöyle musahabeye başladılar:

— Ben yaşlı erkeklerden hoşlanırım.

— Ben de öyle... Kadından ancak yaşlı erkekler anlar...

— Bazı erkekler de dilini kedi yutmuş gibi susarlar. Ayol insan iki çift lâf eder...

Bir kaç defa tekellüme cesaret eylediysem de, dilim tutuldu, ağzımdan kelime-i vâhide çıkmadı. Bu sefer beyaz tenli, nermin vücutlu pâkîze dedi ki:

— Hâlâ konuşmuyor... Dünya yüzünde hiç nezâket, terbiye kalmamış. Biz adam yiyecek değiliz ya...

Bendenize düpe düz hakaret ediyorlardı. Bu sırada Köprüye geldik. Vapurdan çıkarlarken, geriye dönüp bendenize öyle bir nazar-ı âşıkane atfettiler ki, o anda yıldırımla çarpılmışa dönüm.

İstirham ederim muhterem hâkim Bey... Benim yerimde siz olsaydınız nasıl bir hat-tı hareket takip ederdiniz?

Benim takip ettiğim hat-tı hareket, iki hanımın arkasını takip oldu. Aynı araba ile Beyoğluna çıktık. Ben hâlâ bir terbiyesizlik yapmamak için, ağzımı açmıyordum. Onlar önde, bendeniz peşlerinde yürüyorduk. Dönüp dönüp geriye, melekâne tebessümleri ve davetkâr bakışlarıyla bendenizi perişan ediyorlardı.

Sarışın hanım:

— Her halde Beyfendi, bizimle evde konuşacaklar, dedi.

Yine de terbiyemi bozup bir kelime söylemiyecektim. Yalnız o kadar serî gidiyorlar, serçe gibi sekiyorlardı ki bu sin-ni sâlimde, peşlerinden takip bendeniz için pek zahmetli oluyordu. Kalbimden muztaribim. Faz la heyecana gelemem. Bende kalp olduğunu anlatmak için bir ara yanlarına sokulup:

— Affınızı istirham ederim muhterem Hâmfendiler, her ne kadar ihtiyarsam da, bende de kaalp var, ben de Allahın kulu yum, insaf edin! dedim.

Pek muhterem Reis Beyfendi!.. İşte kızılca kıyamet o zaman koptu. Her iki kibar hanım birden sokak ortasında avazları çıktığı kadar bağırmağa başladılar:

— İmdaaaat!.. Pooliiiis!.. yaşından utanmadan koskoca herif bize lâf atıyor!.. İki hanım da çantalarından düdük çıkarıp öttürmeğe başladılar. Polisler de galiba evvelden hazırmış. Gelip bendenizi derdest ettiler.

Muhterem Reis Beyefendi... Vuku-u hâl bundan ibarettir. Ben bir cürüm işlediysem, bu hanımlar da beni cürme teşvik ile suçludurlar.

Vicdanımıza hitap ediyorum:

Zatıâliniz benim yerimde olsaydınız, ne yaparsınız?

Erkek — Kuyumcuya mı?.. Hani biraz evvel, biz artık hiç da.. rılmıyacağız, diyordun!..

(Nehar Tublek)

Bir hoca, ders verdiği talebelerine karşılık ev yaptırıyormuş!..

(Gazeteler)

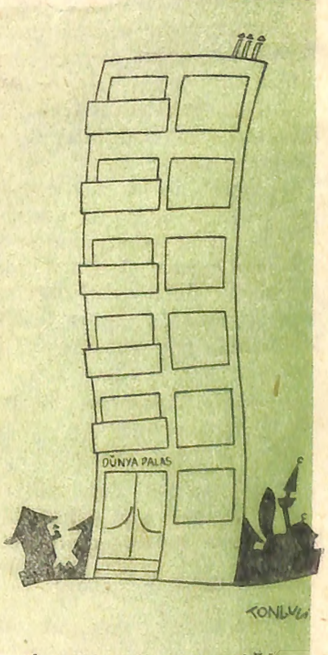

İLMİN YÜKSELTTİĞİ..

(Tonguç)

Hukuk Bilgisi

Yazan: Hakkı HAKER

(Gazetelerden) HÜSEYİN CAHİT YALÇIN'A, SEKSENİNCİ YAŞ DÖNÜMÜ ŞEREFİNE SEKSEN SANTİM ÇAPINDA BİR PASTA HEDİYE EDİLDİ!

— Karar verdim Neclâcığım, bu terbiyesiz, bu küstah adamdan ayrılacağım artık...
— Neden?
— Yaş günümde, bana otuz santim çapında bir pasta getirmesin mi!..

BİR insan evlenecekse evlenmeli. Sizin aşk dediğiniz, yılan hikâyesi gibi uzadı mı tadı olmaz. Melâhatle bizimki öyle oldu. Lisede başladık sevişmeğe... Ona aşk uğurlu geldi, bir çırpıda hukuku bitirdi .Ben lise ondan belge aldım. Kısa zamanda meşhur ve zengin olmak istediğim için, ilkin alaturka şarkıcılığa başladım, söktüremedim. Sonra işi futbolculuğa döktüm. İri ,yarı, kavgacı, atak olduğum için futbolu becerdim. Ama günün birinde, sıkı bir dostluk maçında, benden azgını çıktı, top karşı kalede iken, o bizim kale önlerinde diz kapağıma sıkı bir şut çekti, beni yere devirdi. Kırık ayakla top oynıyamıyacağım için, bu sefer spor muharrirliğine başladım. Zaten muharrirlik demek, ya spor, ya sinema muharrirliği demektir. Öbürlerini kaldır sepete at. Bu zamanda baş makaleye, hikâyeye, fıkraya herkes boş veriyor... Haaa bak, Hazret-i Cafer'in Hudeybiye gazasına dair sekiz yüz tefrikalık dinî bir roman yazabiliyor musun? O zaman sana muharrir derim.

İşe spor muharrirliğiyle başladım, derken gazetenin sekreterliğini ele geçirdim.

Hukuku bitiren arkadaşlarım muamelecilik, kâtiplik, tıbbiyeyi bitirenler manavlık yaparlarken, ben mühim bir şahsiyet hâline geldim. Resmî basın toplantılarında, ziyafetlerde, hattâ sey yahatlerde en başta benim yerim vardı. Bunların hepsi iyi hoş... Ama bir türlü Melâhat evlenmeğe yanaşmıyordu. Ne zaman:

— Evlenelim artık!...

Desem,

— Biraz daha bekle!...

Der. Bekleyecek hâlim de kalmadı. Saçlarım döküldü, gözlerimin feri kaçtı. Melâhat te dal gibi bir kızken, şimdi sinema, tiyatro koltuklarına zorla sıkışıyor. Ben tutup çekmesem, içine girdiği koltuktan kalkamıyacak.

— Melâhat, açık konuşalım, beni sevmiyor musun yoksa? de dim.

— Sevmesem yirmi dört senedir seni bekler miyim? dedi.

— Öyleyse hukuku bitirdim, diye beni kendine denk bulmuyorsun?...

— Ne münasebet... 1,78 boyun var, 76 kilo çekiyorsun... Omuzların geniş, gözlerin yeşil... şakakların hafiften ağarmış... Seni nasıl beğenmem...

— Öyleyse nedir? Neye evlenmiyoruz? Bak Melâhat, ya benimle hemen evlenirsin, ya ben başkasıyla evlenirim. Şunun şurasında yapsam yapsam dört beş sene kocalık yapabilirim. Onu da benden esirgeme...

Melâhat iki gözü iki çeşme ağlaya ağlaya anlatmağa başladı:

— Eğer bir parçacık hukukî bilgin olsaydı, ne kadar haklı olduğumu anlardın. Biliyorsun, benim teyzemin iki kızı var. Birisi, emekli olan babası sağken evlendi. Evlendikten iki gün sonra babası öldü. Şanssız kızmış... Bir sene geçmeden kocası da öldü. Kız, orta yerde yüzüstü kaldı. Emekli maaşı bağlayın, diye müracaat etti. Babanın ölümünden sonra evlendin, diye maaş bağlamadılar...

— Peki ama Melâhat, bütün bunların bizim evlenmemizle ilgisi ne?

— Dur, dinle... Teyzemin öbür kızı, babasının ölümünden sonra üç yüz lira emekli maaşı almağa başladı. Sonra evlenince maaş kesildi. İki sene sonra onun da kocası öldü. Tekrar üç yüz lira eytam maaşı almağa başladı. İki kız kardeşten biri ayda üç yüz lira alıyor, öbürü üç kuruş alamıyor. Kabahati de, babası ölmeden evlenmiş olmasr. Şimdi anladın mı? Şurda babamın kaç günlük ömrü kaldı? Allah gecinden versin, o gözlerini kapayınca evleniriz. Sen gözlerini kapayınca beş yüz lira eytam maaşı alırım, fena mı?

Kafama dank dedi. Meğer bizde ne hak, ne hukuk varmış. Hele böyle bir de hukukçu karı olursa, bekle ki bizim müstakbel kayın peder ölsün... Ondan sonra da Melâhat yine Allah geçinden versin, diye, benim ölmemi bekliyecek...

İşte hukuk diye, hukuk bilgisi, hukukçu diye buna derler.

— Afedersiniz hamfendi ateşiniz var mı?
— Hayır ya sizin!..

«Yolal İkiz»

BİR HİNT HİKÂYESİ:

İstikbal!..

Pagudhara kasabasının ilk okul öğretmeni bayan Çirutda, o gün öğrencilerine bir ev ödevi vermişti:

— «Millet, devlet, istikbal» ne dir? Evinizde yazın. Yarın okula getirin!..

Küçük Mettabura, evine gidince, babasına, öğretmenin verdiği ödevi sordu:

— Baba, «Millet, devlet, istikbâl» nedir?

O sırada, Mettabura'nın babası elindeki kâğıda borçlarını, kirayı, ev ihtiyaçlarını yazıyor, altından çıkamadığı için de, büsbütün sinirleniyordu. Karısı da bir yandan dır dır söylenip, başının etini yiyordu.

Babasının aldırmadığını görünce, küçük Mettabura bir kere daha sordu:

— Baba, «Millet, devlet, istikbâl» nedir?

Canı sıkılan adam:

— Oğlum, dedi, ben milletim, işte halimi görüyorsun.

Sonra, ellerini kalçasına dayamış, durmadan söylenen karısını gösterdi:

— Annen de devlettir! Bir yaşın daki kardeşin de istikbâldir.

Mettabura, babasına teşekkür etti ve babasının söylediklerini defterine yazdı. Akşam yemeğinden sonra yatmışlardı. Uyku sırasında, Mettabura'nın burnuna fena bir koku geldi. Bir de baktı kı, kardeşi altını kirletmiş. Annesi ile babası da mışıl mışıl uyuyorlar. Hemen babasının başına gitti:

— Kalk, kalk ey millet!.. diye bağırdı. Kalk da git, devleti uyandır, çünkü istikbalin kokusu çıktı!..

Çeviren: Sezaver KULİ

○

SAĞLAM KALP

Eski sadrazamlardan, katı yürekliliği ile meşhur bir paşadan bahsediliyordu.

O günlerde paşa hastalanmış ve epeyce de tehlike geçirmişti. Mecliste hazır bulunan maruf bir doktor, kendisini bu hastalık esnasında tedavi ettiği için, müta_lea beyan ediyordu. Birisi sordu::

— Şimdi nasıl?. İyi ya?..

— Çok iyi. Tamamile nekahat devrine girdi. Maşallah, bu yaşta öyle bir kalbi var. Tıpkı, yirmi yaşında bir gencin kalbi gibi!

Bu muhavereye kulak veren Tevfik Fikret merhum, kıs kıs gülerek:

— Nasıl olmasın?.. Dedi; o kalbi, o, o kadar az kullandı ki!..

Bu Haftanız Nasıl Geçecek?

PAZARTESİ :

Sabahleyin gazetenizde, ev kiraları, tekel maddeleri, muhallebi, dolmuş ve sinema fiyatlarından sonra, kahve, hamam, berber ücretlerine de zam yapıldığını okuyacaksınız. Ağzınızdan demokrasiye aykırı bir lâf çıkmaması için, dudaklarınızı sıkı sıkı kapayacaksınız.

Karınız, evde çoluk çocuğun soğuktan tiril tiril titrediğini, kömür alamıyorsanız, hiç olmazsa odun almanızı bağıra, çağıra söyleyecektir. Ağzınızdan, aile saadetini bozacak bir kelime çıkmaması için dudaklarınızı sıkı sıkıya kapayacaksınız.

SALI :

Karınızdan sabah kahvesi istediğiniz zaman, karınız «on beş gündür bakkallarda şeker yok!...» diye sizi tersliyecektir. Kahvaltıda önünüze kuru ekmek koyacaklar, peynirin eczahanelerde reçete ile satıldığını söyleyeceklerdir. Ağzınızdan, terbiyenize aykırı bir lâf çıkmaması için, dudaklarınızı sıkı sıkıya kapayacaksınız. Kuru ekmeği gevelerken, içinden çıkan çivi veya taş parçası gibi bir şeyle azı dişiniz kırılacak. Siz nimete küfranda bulunmamak için, dudaklarınızı sıkı sıkıya kapayacaksınız.

ÇARŞAMBA :

Bugün gazetenizde, Amerikadan buğday ve içme suyu satın almağa muvaffak olduğumuzu ve hayatın ucuzladığına dair resmî ağızların beyanatını okuyacaksınız. Ağzınızdan, iktisadî plânımıza aykırı bir lâf çıkmaması için, dudaklarınızı sıkı sıkıya kapayacaksınız.

PERŞEMBE :

Oğlunuz, verdiğiniz para ile okuyamıyacağım diye protesto çekecek, karınız ve kızınızla bir olup, hepsi birden sizden zam isteyeceklerdir. Çocuklarınızın terbiyelerini bozmamak için, dudaklarınızı sıkı sıkıya kapayacaksınız.

Tramvayda, otobüste yer bulamıyacaksınız. Bir saatten fazla bekledikten sonra dolmuşa binmeğe muvaffak olacaksınız. Fakat şoför sizi, yasak olduğu için, sizin istediğiniz değil, bir saat sokak aralarında dolaştırdıktan sonra kendi istediği bir yerde bırakacaktır. Başınızın belâya girmemesi için, ağzınızı sıkı sıkıya kapayacaksınız.

Çalıştığınız daireye gidince, müdür sizi çağırıp, işinize her zaman geç kaldığınızı söyleyecek ve siz, işinizden olmamak için, ağzınızı sıkı sıkıya kapayacaksınız.

CUMA :

Ev sahibi kiraya zam isteyecek. Eşyanızın bir kısmını tenzil edip, kirayı vereceksiniz. Havagazı, elektrik ve suya zam yapılacak. Giyeceklerden tenzil edip, zammı ödeyeceksiniz. Ekmeğe zam yapılacak, yiyeceğinizden tenzil edip, bu zammı da ödeyeceksiniz. Ağzınızdan, hürriyet nizamına aykırı bir söz çıkmaması için, dudaklarınızı sıkı sıkıya kapayacaksınız.

CUMARTESİ :

Bugün hava biraz kapalı ise kapalı diye yağmurlu ise yağmurlu diye, açıksa açık diye güneşli ise güneşli diye sinirleneceksiniz. Fakat adınızın muhalife çıkmaması için, ağzınızı sıkı sıkıya kapayacaksınız.

PAZAR :

Bugün Fener - Galatasaray takımlarının futbol maçına gitmek için, sabahın saat dördünden akşamın dördüne kadar tekme, yumruk altında bekleyecek, ezilecek, itfaiyenin hortumlarile ve polis coplarıyla sır sıklam olduğunuz halde, ancak karaborsadan bilet alabileceksiniz.

Maçta ister Fener takımı, ister Galatasaray takımı olsun, ister santrafor, ister bek, ister kaleci olsun, ister gol yüzünden, ister penaltı yüzünden, ister sinirlenin, ister sinirlenmeyin, şimdiye kadar kapadığınız ağzınızı açacak, gözünüzü yumacaksınız. Ağzınıza ne gelirse söyleyecek, bütün içinizi döktükten sonra rahat rahat evinize döneceksiniz.

Günün Fıkraları

MÜELLİF...

Gençler, Eminönü Halkevi'nde, «Şakacı» adlı yerli bir piyes oynadılar. Lâkin salon ısıtılmamıştı. Eser, bu itibarla bir soğuk şaka oldu Piyesi başariyle nihayete erdirdikleri için, halk, amatör sanatkârları çılgınca alkışladı .Ondan sonra bir ara alkışlar duralar gibi oldu. Herkes, harıl harıl iri kese kâğıtlarını ellerine alıyordu. Derken kesekâğıtlarından patates, pişmiş yumurta çıkarıp bağrışmağa başladılar:

— Müelliiiif... Müelliif... Şakacı'yı isteriz!...

EVET, ARTIK...

İstanbul'un en şık, en zengin adamiyle evlenmişti. Nikâh merasiminin ertesi günü, bir antikacıya telefon etti:

— Alo? Ben Mehpâre... Evet. Dün evlendim, artık ihtiyacım kalmadı. Bana sattığınız tabancayı yarı fiyatına geri verebilirim...

İMLÂ MESELESİ

Adam son derece hastaydı. Bir arkadaşına acıklı bir mektup yazacaktı. Karısından rica etti. O söyledi, karısı yazdı. Yalnız kadının imlâsı pek yerinde değildi galiba ki, bir yerinde kocasına sordu:

— Can çekişmek sözünü bir kelime olarak mı yazayım, ayrı ayrı mı?

FEDAKÂRLIK

Naciye ile Ayten, harıl harıl âşıklarını methediyorlardı. Ayten:

— Benimki sabahlara kadar gözlerini bile kırpmıyormuş, dedi. Kendi sözüne bakılırsa...

Naciye tasdik etti:

— E, tabii. Hem doğrudur. Hattâ sairfilmenam gibi sabahlara kadar dolaşıyorum derse yine inan...

— Neden?

— Nedeni var mı? Bir gazetede gece sekreteri değil mi sevgilin?

GÜL BAKALIM

Karısiyle şapkacıya gitmişti. Karısı hayli şişmandı. Başına oldukça acaip şapkalar giyip giyip çıkarıyordu. Birinde dayanamadı, artık kahkahayla gülmeğe başladı. Karısı hiç oralı bile olmadan, şapkacı kıza:

— Lûtfen, dedi, şu şapkanın kaça olduğunu kocama söyleyiverin de sussun...

ÇÜRÜK DİŞ

Salamon'un dişi ağrıyordu. Babası Mişon:

— Dişçıya yit, yoster!... dedi.

Biraz sonra dönen Salamon:

— Yosterdim, diş çurûk, çikârtmadan başka çare yook!... dedi.

Mişon baba şefkati ile:

— Sindan eyi diyil ya, çikart.

DİLSİZ MÜNAKAŞASI!..

(Filiz)

RAKI VE SİGARAYA KONULAN VERGİLERLE MEKTEP YAPILACAK (Gazeteler)

— Çağır bir otomobil, şu ilm_ü irfan âşığı, maarifsever zatı evine götürelim!..

(Semih Balcıoğlu)

Faydalı Bilgiler

Günlük gazetelerimizde «Faydalı Bilgiler» yahut «Lüzumlu Bilgiler» başlığı altında, yabancı basından alınmış fasariyat ile kafanızın şiştiği eğer yetişmemişse, bir de Akbaba'nın «Faydalı Bilgiler« sütununu okuyun.

★ Missisipi nehrinin aşağı kısımlarında yaşayan «Kuathe Bearany» isimli balığın tavası güzel olur. (Bir yerinize not edin, çok faydalıdır.)

★ Dünya yüzünde yaşayan; 2,500,000,000 kişinin yarısından çoğu kadındır. Asıl garip olan, bu kadınların sağ ellerinde, sol ellerinde olduğu gibi beş parmak bulunmasıdır. (Sakın unutmayın, başka yerden öğrenemezsiniz.)

★ Güney Fatisagoniada' yaşayan Arı kuşlarının erkeği olduğu gibi dişileri de vardır.

★ Parislilerin hepsi de eğer dilsiz ve sağır değillerse, Fransızcayı gayet iyi bilirler.

★ Pigo-pigo kabilesinin reisi, Pigo_pigo kabilesinin reisi demek tir. (Aman dikkat! Çok mühimdir.)

○ ○

ÇOCUK BU!

Henüz altı yaşında olan Kaya Tekin, haykırarak, misafirlerle dolu odaya bir koşu geldi. Annesi, merakla sordu:

— Ne var, oğlum? Neye ağlıyorsun?

— Gülter kucağıma otursun istiyorum, oturmuyor!

— Elbette, çocuğum! Hizmetçiler efendilerinin kucağına oturur mu, hiç!

— Öyle ise, babamın kucağına ne diye oturuyor?!.

İyi Adam Lafının Üstüne Gelir!..

Aşağıdaki yazı, bir dostum tarafından, benim için, bir başka dostuma söylenmiştir. Sizin dostlarınız da, sizin için ayni şeyi birbirlerine söylüyorlar. Ve siz de sevgili okuyucular, dostlarınız için böyle veya buna benzer sözler söylüyorsunuz.

— Neme lâzım, her bakımdan iyi insandır. Yalnız biraz... Nasıl söyliyeyim, egoistçedir... ha? Değil mi? Yooo... kat'iyyen aleyhinde bulunuyorum zannetme. Vallahi değil... Kendi menfaatini, başkalarının menfaatinden üstün tutar. Neye kızarım bilir misin? Hem iyi kalpli insanmış gibi görünür, hem de hep kendi çıkarına bakar... Yoksa, çok iyi kalpli insandır... Evet... doğru... Bak yazıcılığına diyecek yok... Yazdı mı, iyi yazar... Ama birader, yazdıkları da hep havadan sudan şeyler... Şimdiye kadar ciddî bir şey yazdı mı? Yazamaz ki... Bir mizah tutturmuş... Nedir sanki bir marifet mi? Soytarılıktan başka nedir ki Allahaşkına... Sakın yanlış anlama, ben kendisini severim, iyi insandır.

Sözünde durur... değil mi? Mert adamdır ama, hani ne derler... Paraya geldi mi, bırak... Onunla gül, konuş, eğlen, ama alış verişe geldi mi iş, a-ah... Fena oğlan değildir, değildir ama, borç aldı mı vermez birader. E doğrusu ,insan da bu dünyada namusu için yaşar. Ben bilmem, al gülüm, ver gülüm.

Haaa, bak cömerttir. Neme lâzım, o yoksa, Allahı var... Yalnız ne var ki, adama bir zeytin yedirir, bir teneke zeytin yağı istemeğe kalkar. Böyle cömertlik de, doğrusu ben içine... Vallahi ben kendisini severim. Sevdiğim için söylüyorum birader. Değil mi ya... Yedirir ,içirir, arkadaşından canını esirgemez ama, dikkat etmişsen anlamışsındır; kaz gelecek yerden tavuğu esirgemez.

Ama iyiliğine gelince söz yoktur. Bir dostuna iyilik yapmak için, her fedakârlığı göze alır. Almasına alır ama, yaptığı iyilik de hani, ürküttüğü kurbağaya değmez. Hani bir lâf vardır, öyle bir inek ki, beş yüz kilo ot yer, iki yüz elli gram süt verir, onu da arka ayağı ile devirir. Ben onu, inan ki kardeşim

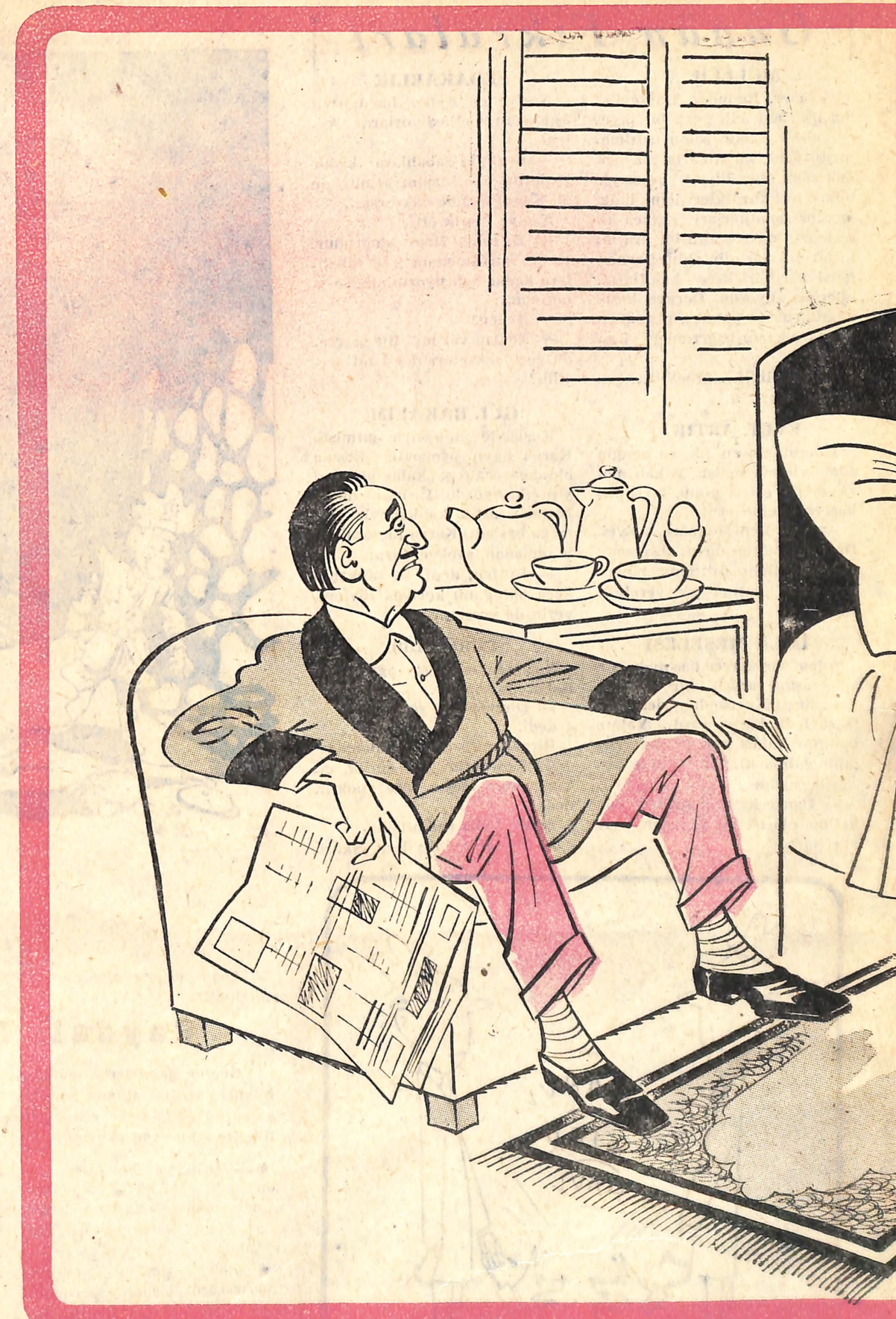

— Okudunuz mu? Bir tavuk horoz
— Bana ne söylüyorsun miskin...

den çok severim. Biraz da kıskanç, haset olmasa... Ya... demek sen de farkına vardın!... Çok hasettir, en yakın arkadaşını bile kıskanır... Her halde beni anlıyorsun... Tabii, tabii... Ben de seni anlıyorum. Dünyada en sevdiklerimden biri odur, kardeşim olsa o kadar sevmem.

Bir tarafı var, çok hoşuma gider, özü sözü birdir, dobra dobra konuşur. Ama ,anlamıyorum a efendim, riyakârlığa ne lüzum var? Ona sorarsan riyakârlık değil, nezaketmiş. Hadi canım, bal gibi riyakârın biri... Dünyada en iğrendiğim şey de riyakârlıktır... Ne lüzumu var efendim.

Vallahi dedim ya çok severim... İyi adamı herkes sever

muş...
ı da ibret al!..

diyeceksin, doğru... Bir insanın yüzüne söylemediği şeyi arkasından söylemez. Yalnız, sen de bilirsin ya, dedikoducudur. O bi zim yabancımız değil, canımız, ciğerimiz, kardeşimiz. Herkesin hakkını fazlasıyla verir. Kendini düşünmez, etrafını düşünür. Ama ne var ki istismarcıdır. Arkadaşını, dostunu değil, baba sı olsa istismar eder. Sakın, çekiştiriyorum zannetme... Valla hi değil...

Sonra efendim, namuslu adamdır. Çok, pek çok namusludur, ama... Haaa, bak!... Kendisi de geldi işte... İyi adam lâfının üstüne gelir... Hoş geldin. Şimdi, biz de senin lâfını ediyor duk. Bir saattir seni methede ede bitiremedik. *ATEŞ SİN*

Şakalar

KAŞKOL

Adam, birdenbire eve dönmüş, karısını söylenmesi suç teşkil eden bir durumda yakalamıştı. Üçüncü şahıs ne yapacağını bilmez, koca da hiddetten kudurmuş bir haldeyken kadın gayet tatlı bir sesle kocasına sitem etti:

— Aşkolsun sana, şekerim. Yine kaşkolünü almadan sokağa çıkmışsın bu havada...

İĞNE

Çok meşhur bir ses san'atkârıydı. Bir ahbaplarının evine davet edilmişti. Yemeğe otururken müthiş bir feryat kopardı. Bir de baktılar, iskemlesinde koca bir raptiye... Peder bey sıkı bir tahkikat sonunda, bunun küçük oğlan tarafından konulduğunu meydana çıkardı. Kısa bir sorgu sonunda, yumurcak itiraf etti:

— Kabahat benim değil ki baba... Ağabeyimle bahse girdik. Ben, bayan «do» üzerinden bağıracak dedim, o «mi» üzerinden dedi...

BAHANE

Muvaffak Benderli, Nuri İyem'in resim sergisini gezmişti. Kapıdan çıkarken Adalet Cimcoz sordu:

— Nasıl buldunuz resimleri?

Muvaffak şaştı:

— Ay, bunlar resim miydi? Ben Aspirin fabrikasının satışı artırmak için bulduğu yeni bir ticarî usul zannetmiştim...

TERCİH

Yeni evliydiler. Elbise modeli bakıyorlardı kadına. Terzi:

— Bu baştan aşağı düğmeli modeli nasıl buldunuz? diye sorunca koca:

— Şey, dedi, fermuvarlısını tercih ederim...

YAZIK OLDU!

Adam, karısının somurtkanlığından fena bezgindir. Bir gün karısı bir fotoğrafını çıkartmak ister, karı koca fotoğrafçıya giderler.

Adam, bayanı karşısına oturtur, bakar ki bayanın burnundan düşen bin parça oluyor.

— Bayan, der, biraz güler misiniz?

Bayan güler ve resim alınır. Fakat bay Ali karısıyla yalnız kalınca yüzünü ekşitir:

— Yazık paramıza! der. Resim hiç sana benzemiyecek...

— Neden?

— Güler yüzlü çıktın da ondan!

ESKİ TÜRK MİZAHINDAN

SUS!

KADIN istibdadının tekrarından en çok hoşlandığı emir budur: Sus! Manikürlü ince parmağını sivrilip büzülerek bir damla kan lekesi halinde küçülen dudaklarına götürdüğü zaman istersen susma!

Evet haklı isen de, alacaklı ve mantıklı isen de sus, hattâ haklı isen daha fazla sus, mantığının ve hakkının ziyadeliği nisbetinde sus!

Zaten söylemekle ne kazanacaksın? Eğer derdini anlatmak istiyorsan kadın, anlamak istediği zaman söze muhtaç değildir ki... O, duygusu ile her şeyi sezer. Elverir ki, anlamıya niyeti olsun. Yok, eğer ona karşı mantık yaparak hak kazanmak davasında isen, emeğine yazıktır. Çünkü onun mantığı umumî ölçülerden tamamile ayrı ve daima kendine münhasır bulunur.

Kadın susmayı bilmez ama susturmayı pek sever. Söylemek gibi susturmak da onun ihtiyaçlarından biridir. Kadının sükût emrine mutlaka itaat etmelisin. Çünkü bu emirde daima bir gizli vaidin işareti vardır. İnce parmağı ve sivri dudağı ile sus diye emret tiği zaman, mutlaka ya hakkını teslim edecektir, yahut kendini... Sus emri onun zafer şeklinde bir mağlûbiyetidir.

★

İş, bütün istipdatlarda da aşağı, yukarı böyle görünür. Etrafını sükûta mecbur eden müstebitler mağlûbiyetlerini ve acizlerini tasdik etmiş olmaktan ziyade bir şey ifade etmiş olurlar mı?

Demek ki, iktidar mevkiinde yıpranmadan önce bütün mânasile erkek bulunanlar bile susturmıya başladıkları zaman kadınlaşmış olurlar. İtiraza, tenkide, münakaşaya tahammülü olmamak zayıf cinsin şiarıdır.

Kadının lûtfunu kazanmak için karşısında sükût etmesini bilmeli. Müstebitler de etrafındakileri sükûtları nisbetinde mükâfatlandırıyorlar.

Sus emri bir kabahatın itirafı, yahut bir kabahata iştirak teklifi demektir. Gözlerini kırparak size sükût emrini veden kadın, duyulmasını istemediği bir çok şeylere veya bir sırra sizin de ortaklığınızı teklif etmiş olur. Sus emri, onu verenin manevî bir sukutudur.

★

Boğazın dokuz boğum olduğu şarkta, susmak anane olmuş bir fazilettir ki, onu öven sözlerin bolluğuna ve çeşidine garp dillerinde pek tesadüf edilmez.

Doğru söyliyeni dokuz köyden kovarlar, deriz. Doğru söyliyenin bir ayağı üzengide gerek, deriz. Bir söyle iki dinle, bülbülün çektiği hep dili belâsıdır, insanın selâmeti dilini tutmasındadır, deriz...

Bununla beraber söz gümüş ise sükût altındır darbımeseli umumîdir ve eğer bu, bir mutlak hakikat ifade etseydi bütün şark Kaliforniyadan daha zengin bir altın diyarı olurdu.

★

Doğrusu, içinden sesler duyanın susması hayli güçtür, sükûtun faydalarını çok tecrübe etse bile.. Fakat tahammülü en tatlı olan sükût emri yine zarif bir parmağın ve ince bir dudağın ucundan gelendir. Ve işte o zaman sükûtu manalı bir musiki sayabilirsiniz.

Güzel bir kadından böyle bir işareti aldınsa artık uzatma ve ümidini tatlı bir musiki içinde besliyerek bekle ve sus!

İbrahim Alâettin GÖVSA

— Hükûmet bakla ihracına müsaade etmiş...
— Eh, çıkar bakalım dilinin altındakileri öyle ise!..

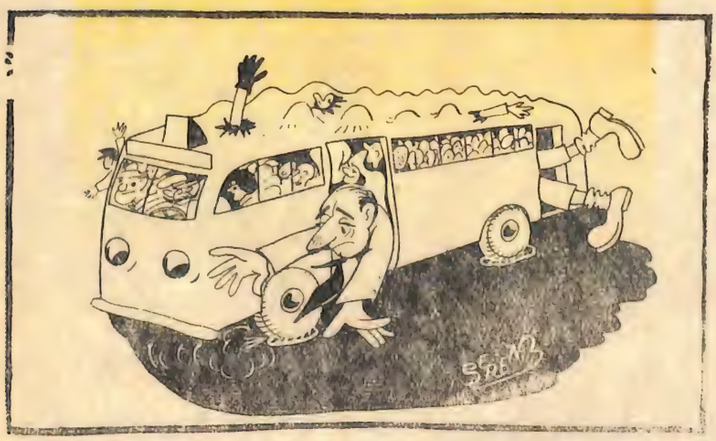

Arka kapıdan bindikten (!) sonra ön kapıdan inmeye çalışan bir vatandaşın resmidir!..

(Bülend Şeren)

İLMİN SON BULUŞLARI

Bulan: Kâşif Fennî

Suudî Arabistanda bir adamın elile suç işlediği anlaşılsa derhal eli kesilir. Halbuki Türkiyede bir muharririn kalem tutan elile yazdığı yazıda bir suç görülse, elini değil saçını keserler.

Saç hukuku Prof.
Berber Hüseyin

Eğer hapishaneler de olmasaydı, muharrirlerin meşhur olmalarına, halkın isimlerini öğrenmelerine imkân yoktu.

Baş gardiyan muavini
Rıza Efendi

Pafta üzerinde dört kilometre olan bir mesafeyi, ara sokaklarda kırk kilometre dolaştıktan sonra dört saatte gidebilen bir otomobil Türkiyede icad edilmiştir.

Dolmuş yolcusu Abbas

MÜSABAKAMIZA GELEN KARİKATÜRLER: 9

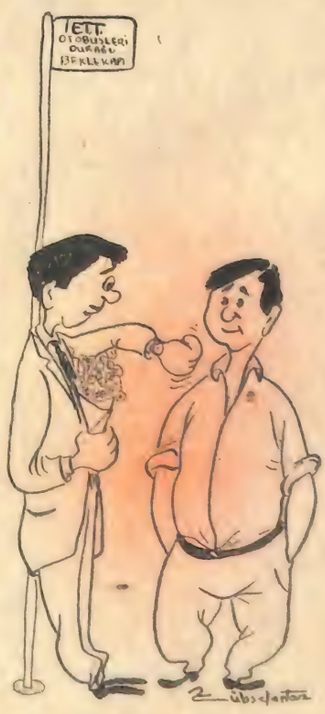

— Otobüs gibi kız birader, iki saattır bekliyorum, hâlâ gelmedi!

Hayran Çelebi

GENÇ Poirette, Motador'un çalışma odasına, sanki son nefesini veren bir hasta odasına giriyormuşçasına merasimle girer. Halının gülleri sanki henüz açmışmış gibi, ihtiyatla aralarına basa basa ilerler. Şapkasını göğsüne bastırmış, bir yarı Tanrıya yaklaşır gibi sokulur.

MATADOR — (Sevimli bir karşılayışla) Sizdiniz değil mi, altı ay kadar önce benimle işbirliği yapmak istediğinizi? Görüyorsunuz ya ,serbest kalır kalmaz sizi düşündüm...

POİRETTE — (Sesi minnetle hırıldıyarak) Ya... Ne iyisiniz üstad... Bilseniz üstad, ne derin... Ne ölçülmez... Ne ebedî bir sevinçle, üstad...

MOTADOR — (Azıcık canı sıkkın) Kuzum, sahiden nâzik davranmak istiyorsanız her cümlenin sonuna nokta koyar gibi bir üstad yapıştırmayın...

POİRETTE — (Uslu uslu) Peki aziz üstad...

MATADOR — Ne dediğimi anladınız mı? Ben, daha üstadlık payesine yükselemiyecek kadar gencim. Bana sadece adımı söyleyin.

POİRETTE — (Tasalı tasalı) Ya, yo, bakın bu olmaz işte üstad. Ben size adınızı söyliyemem...

MATADOR — (Tevekkülle) Ha, eğer ağzınız alışmışsa üstad demeğe, o zaman başka... Neyse, bırakalım bunu şimdi. E, ne getirdiniz bana bakalım?

POİRETTE — Size ne mi getirdim?

MATADOR — Tabii canım. Bir kitabınız yok mu baskıya hazır? Hikâyeler filân? Makale, yahut ne bileyim, işte basılmasını istediğiniz birşeyler?...

POİRETTE — (Al çuha kesilir) Birkaç şiirim var, ama bizim vilâyet gazetesinde çıkmıştı...

MATADOR — Şayet yanınızda değilse, bana gönderin ki okuyayım...

POİRETTE — Ben mi göndereyim? Sizin gibi harikulâde bir yazarı, bir dâhiyi benim saçmasapan şeylerimi okumağa mecbur mu edeyim? O kadar kıymetli vaktinizi böyle mânasız bir okumayla kaybettirmek... Yok, onu yapamam işte...

MOTADOR — E, hani ya beraber çalışalım diyordunuz?

POİRETTE — Tabii, elbette... Hayatımda en çok istediğim şey buydu. Rüyalarıma girerdi. Bu hayali kırmayın aziz üstad... Kırmayın...

MOTADOR — Canım, sizi memnun etmekten başka bir şey istediğim yok benim de... Ne yazacağız beraberce, öyleyse?...

POİRETTE — (Birden değişerek) Bir şaheser... Siz varken, şaheser yaratacağıma eminim...

MOTADOR — Daha iyisini ben de istiyemem zaten. Ama ne tarzda?

POİRETTE — Ne tarzda olursa olsun. Elverir ki sizi memnun etsin...

MOTADOR — Meselâ bir roman... Ha? Romana ne dersiniz?

POİRETTE — Evet, roman... Büyük bir roman yazmağı ne kadar istiyordum ben de...

MOTADOR — (Merakı kabarmış) Ne mevzuda olacak?

POİRETTE — Ne mevzuda olursa olsun...

MOTADOR — (Hayal kırıklığı içinde) Ehemmiyeti yok mu? Bir şey düşünmediniz mi hiç?

POİRETTE — Kim, ben mi? Aman nè haddime efendim...

MOTADOR — Öyleyse bu bana güç olacak gibi görünüyor. Tiyatroya ne dersiniz?

POİRETTE — (Sevinçten sıçrar) Evet, evet, tiyatro yazalım. Sizinle bir tiyatro yazmak beni ne kadar sevindirir bilemezsiniz...

MOTADOR — Komedi mi olsun?

POİRETTE — (Memnun) Evet, komedi olsun...

MOTADOR — Yoksa acıklı bir dram mı...

POİRETTE — (Mahzun) Tamam, dram olsun...

MOTADOR — Öyleyse mevzuunuzu söyleyin...

POİRETTE — Nasıl söylerim üstad? İmkânı yok...

MOTADOR — Ben yazacağı şey hakkında fikri bile olmıyan biriyle çalışamam...

POİRETTE — (Hıçkıra hıçkıra ağlamağa başlar) Yani beni koğmuyorsunuz ya?

MOTADOR — Bu şartlar için de yapacak başka birşey var mı ki?

POİRETTE — Tabii hakkınız var. Mükemmel hakkınız var. Benim gibi genç bir istidadın kolunu kanadını kırmak, ruhunu öldürmek, bir insanı yok etmek elbet hakkınızdır. Siz...

MOTADOR — (Tereddütle) Bundan bahseden yok canım...

POİRETTE — (Kararını vermiş) Koğun, koğun beni. Ben hazırım... (Birdenbire pencereye koşar, açar).

MOTADOR — Kapı orası değil bayım...

POİRETTE — (Ceplerini boşaltıp ne varsa bir iskemleye döker) Nem var nem yoksa hepsini size bırakıyorum...

MOTADOR — (Kuşkulu) Neye o?

POİRETTE — Artık bana yaşamak haram da ondan. Gözlerinizin önünde kendimi ölümün kucağına fırlatıp atacağım...

MOTADOR — (Yerinden fırlayarak) Ne münasebet. Böyle münasebetsizlikler istemem evimde...

(Delikanlıyı pencereden içeri alır).

POİRETTE — Yani? Öyleyse benimle çalışmağı kabul ediyor sunuz demek...

MOTADOR — Pekâlâ pekâlâ... Fıkra yazarız piyes yerine. Size bir fıkra mevzuu veririm...

POİRETTE — Ay, ben mi yazacağım yazıyı? Ne diyorsunuz? O bulacağınız hârikulâde fikri benim geliştirmemi istiyerek herhalde öldürmek istemezsiniz... Yazık olur mevzua...

MOTADOR — (Kızgın) İyi ama, delikanlı, fikri ben bulayım, mevzuu ben hazırlıyayım, hattâ yazıyı da ben yazayım... İyi, hoş, ama size ne lüzum var? Siz neciliksiniz? Ne yapacaksınız? Kalemimi tutup yürütecek misiniz?

POİRETTE — Keşke elimden gelse de onu yapabilsem. Fakat koltuğunuza oturup kaleminizi elime alarak kâğıt üzerinde yürütmek fikri... Hayır hayır, o mukaddes yazı kalemi... O mübarek nesne... Bir tek harf bile yazamam onunla...

MOTADOR — (Taşar) Oh, ne âlâ... Bir bu eksikti başımda... Yazı yazmak bile bimiyorsunuz demek. Sonra da işbirliğinden bahsediyorsunuz. Bana bak delikanlı. Pek meraklı adam değilim ama, sahiden çok merak ediyorum. Bu işde siz ne yapacaksınız?

POİRETTE — (Şaşkın) Ben mi? Ne mi yapacağım? Siz yazın hele yazınızı... Ben de tashih edeyim bâri, başka ne yapayım ?

MOTADOR — !!!!!

MODA

★ Bu zarif ve şık elbise bilhassa sık, sık seyahate çıkanlar için çok pratik bir modeldir. Pasaport, nüfus tezkeresi, tayyare bileti, vapur bileti, döviz müsaadesi, vergi makbuzları, şehir rehberleri, kambiyo tarifeleri, dolar, Fransız frangı, sterlin vesaire koymak için ayrı ayrı cepler yapılmıştır.

★ Bazı cinsiyet ameliyatları muvaffak olmuyor. Bu takdirde ameliyat geçirenler, ne eski hallerine dönebiliyorlar, ne de ayrı bir cins olabiliyorlar. Bu şekilde ortada kalanların giyimleri moda krallarını bir hayli düşündürmüştür. Resimde, yarı erkek, yarı kadınlar için yapılmış orijinal bir model görüyorsunuz.

AmEriKaN eŞyA MüZaYeDesİ

Satışa çıkaran:
Sati SATILMIŞ

Geçen sabah eve geldi.

— Hâlâ yataktan çıkmadın mı?

Dedi.

— Hava soğuk, soba da yok... dedim.

— Sıcak bir çay iç!

dedi.

— Havagazını kestiler, çay da yok, şeker de yok...

— Anlaşıldı, senin adam olacağın yok. İster misin seni bir anda zengin edeyim...

— Zaten canım burnuma gelmiş, git işine...

— Ciddî söylüyorum. Seni on günde zengin edeceğim. Bana dua et...

Hikâyenin bundan sonrasını rahat rahat anlatabilirim. Kemal'in sözüne uyduk. Babamın evine gittik, bir bahane ile evdekileri çıkardık. Kemâl kapıya bir kamyon dayadı. Babamın evinde ne kadar eski püskü, hurda eşya varsa doldurduk kamyona, bizim eve taşıdık. Babam gelince, eve hırsız girmiş, diye telâşa düşmüş, kimin umurunda. Ertesi gün gazetelerde, Kemâl'in verdiği şu ilân çıktı:

AMERİKAN EŞYA
MÜZAYEDESİ

31 Ekim 1954 pazar saat 10 da, ... da, memleketimize vapur dumanlarını tanzim için gelmiş ve şimdi Amerikaya dönecek olan Amerikalı mütehassıs gedikli çavuşu Mr. Arnold Pay'in Amerikan malı nâdide ve çok kıymetli eşyaları müzayede ile satılacaktır.

Satış günü bizim evdeki kalabalığı, hiç bir sinemada, tiyatroda, konserde görmedim. Hususî arabalar sokağı doldurdu. Ev doldu taştı da sokağı adam almıyor. Ne hanımlar, ne beyler... Müzayedeye gelen hanımlardan yalnız birinin kürkü, ben de dahil, bizim bütün eşyalardan daha pahalı... Böyle olacağını ummamıştım. Kemale:

— Rezil olduk, dedim.

— Bak bakalım, kim rezil olacak, dedi.

Müzayede başladı. Tellâllığı da Kemâl yapıyor. Orta yerde bağırdı:

— Kroehler imzalı iki parça kanape ve altı parça koltuk!...

Hakikaten babamın evinden getirdiğim koltuklar altı parça değil, parça parça idi.

Kemal devam etti:

— Sayın bayanlar, baylar!... Kroehler imzalı oda takımı... Amerikan çavuşu Mister Arnold Pay'in zarif takımları... On beş bin...

Etraftan bir kahkaha kopacak sandım.

— On beş bin beş yüz!...

Diye ince, «si» den bir ses çıktı.

— On altı bin...

— On yedi...

— Yirmi...

Kemal yan gözle bana baktı:

— Hani efendim, var mı taliplisi? Yirmi bin, Amerikan mütehassısının bunlar. Satıyorum, saaat-tım!

Yirmi bine gitti bizim koltuklar. Eskiciye satsan yirmi lira vermez. Sultan Reşad'ın tahta cülûsunda alınmış, yayları pırtlamış, yama yama üstüne, çivi çivi üstüne, iler tutar yeri yok.

Kemal söylüyor:

— Dumanları tanzim mütehassısı Arnol Çavuş'un plâstik dine yemek odası takımı... Var mı bu eşsiz Amerikan takımına talip olan? Dokuz bin...

— On bin...

— On bir bende!...

Bir ayağı kırık tahta kahve masasıyla iki hasır, bir hezârân ve üç tahta iskemle biner biner artarken, gayet mükellef, muhteşem, mücellâ, muallâ bir hanımefendi, nefes nefese içeri girdi. Az evvel satılan koltukları sordu.

— Satıldı, dediler.

— Vah, vah, vah... Yazık oldu takıma... Kimin üstünde kaldı?

— Senar Hâmfendi'nin.

— Gördünüz mü? Bunu bana inat yaptı. Şu yemek takımını da ben alayım da, çatlasın...

Birdenbire «yangın var! İmdaaat!...» der gibi:

— Yirmi bin!...

Diye bağırdı.

Bunu duyan Senar Hâmfendi:

— Yirmi bir bin, bende...

Dedi.

Senar Hâmfendi'nin yanındaki erkek korkarak:

— Etmez karıcığım...

Dedi.

— Ne? Etmez mi? Aman Gâlip, senin de hiç zevkin yoktur. Ayol Amerikalı mütehassıs kullanmış bunları... Yirmi üç bin.

— Yirmi beş...

Kemâl, her halde acımış olacak...

— Yirmi beş bin... Satıyorum, saaaat-tım!

Diye kısa kesti. Yoksa bizim kırık masa sandalyeler yüz bine kadar yükselecekti.

— Sayın bayanlar, baylar!... Ultramatik ayaklı lâmba!.. Bin!.

Bizim evde böyle eşya yoktu. Baktım, Kemâl babamın kalın bastonunun ucunu da bir saksıya geçirmiş!... Ultramatik

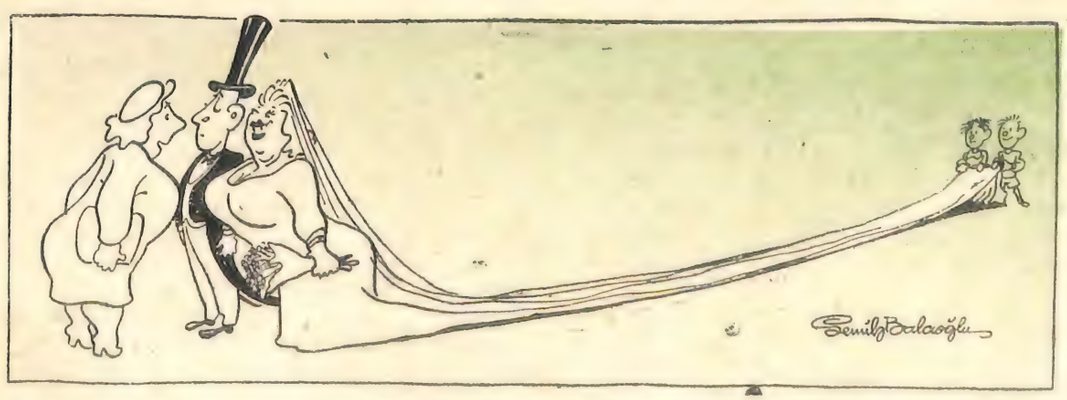

— Tebrik ederim... Bir de annen: «Seni alacak enayi bulunmaz» derdi!.. (Semih Balcıoğlu)

SOĞUTMA!

Kayserili Kosti, ticaret arkadaşı Recebe, karısının fena huylarından şikâyet ediyordu.

— Gorsen, ne pasaklı ne nezaketsiz garı, amanın!

Kadının yabancılara karşı pek mültefit ve müsaadekâr olduğunu bilen birisi, arkadaşı Kostinin sözünü kesip dedi ki:

— Bana bak bre Kosti!.. Karınla hoş geçinemiyorsun, orası sana ait, fakat çok rica ederim, beni de soğutma!

AHTIM VAR!

Nişandan sonra Melih, Tüline tenbih etti :

— Daha şimdiden nişanlandığımızı sakın kimseye söyleme... Olur mu sevgilim?

— Peki, kimseye söylemem ama... Ahtım var, mutlaka Leylâya söyliyeceğim...

— Neden ahtın var?

— Bana her zaman seni alacak bir sersem çıkarsa yüzüme tükür, derdi de... Onun için!..

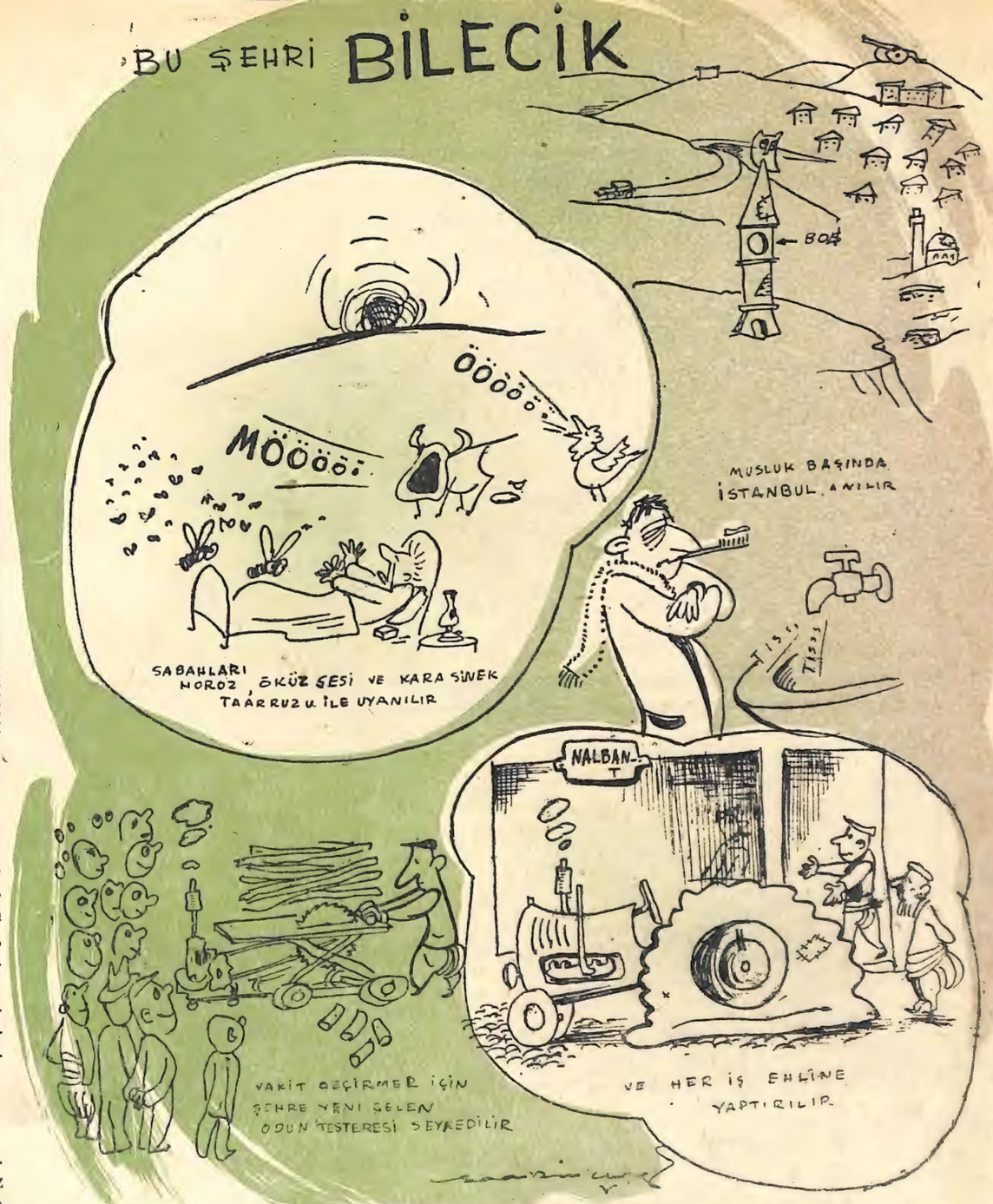

lâmba üç bin sekiz yüze gitti. Lâmbayı alan hanım:

— Aman bizim salona pek gidecek!... diyordu.

Asıl rezalet yataklarda başladı. Şiltenin yırtıklarından fırlamış kirli pamukları görünce, başımı duvara çevirdim. Kemal, bizim yamalı şiltelere satışa çıkarmıştı:

— Muhterem bayanlar! Mister Arnold'un yatakları... Yaylı Holivut yataklar, kauçuk şilteler... İki bin zeş yüz...

— Üç bin...

— Üç bin iki yüz...

Yataklar beş bin liraya gitti. Babamın evinden getirdiğimiz eşyalardan sonra, bizim evin kırık dökük eşyaları da gitti. Yalnız eşyalar değil çamaşırlar bile satıldı. Hâlâ evi boşaltmıyorlardı. Kemâl bir ara yanıma geldi. Beni banyoya soktu:

— Soyun!... dedi.

— Ne olacak?

— Çabuk soyun! Elbiselerini, çamaşırlarını da satacağım. Sonra gider yenisini alırız.

Üstümde ne varsa çıkardım. Çırçıplak kaldım. Kemâl, üstüme, banyonun kapısını kilitledi.

Ben içerden onun sesini duyuyordum:

— Muhterem Hâmfendiler, beyfendiler... Dumanları tanzim mütehassısı Amerikan çavuşu Mister Arnold'un pantalonu... Halis lâstikotin... Diz kapakları ve kıçı, zarif garnitürlerle süslenmiştir. Beş yüz lira...

— Altı yüz...

— Yedi yüz...

Arkadan sıra çamaşırlara geldi:

— Arnold çavuşun naylon külotu... Yalnız iki defa kullanılmıştır. Elli lira...

Bir kadın sesi duydum:

— Doğrusu elli lira etmez. Beş on defa giymiş olsaydı, beş yüz de verirdim.

— Sayın bayanlar, baylar... Mister Arnold Pay'in keten mendilleri... üç lira...

— Beş...

— Yedi...

— On lira efendim. Satıyorum. Saaaat-tım. Müzayedemiz bitmiştir efendim.

Dışarda bir uğultu, bir gürültü oldu. Herkes eşyalarını alıyor, taşıtıyordu. Yarım saat sonra bir sessizli koldu. Kemal'in kapı arkasından sesini duydum:

— Tam iki yüz kırk yedi bin lira kazandık!... dedi.

— Yaşa Kemâl!... diye bağırdım, çabuk aç kapıyı, burada dondum.

— Biraz daha bekle!... Gidip sana çamaşır, elbise alıp geleyim.

Kemâl gitti. Bir saat, iki saat bekledim. Tir tir titriyorum.

Ellerimi bacaklarımın arasına soktum. Zıpladım. Karanlık bastı Kemâl yok...

Şimdi iki gündür banyoda donmak üzereyim. Kapıyı kırıp dışarı çıksam deli diye yakalayacaklar, rezil olacağım. Havagazı açık olsa intihar edeceğim. Bu yazıyı banyodan yazıyorum.

Acaba Kemâl'e ne oldu? Tramvay, otobüs altında mı kaldı, yoksa başına bir kaza mı geldi? İyi arkadaştı doğrusu...

B. E. N.

Bulmaca

Sayın Valimiz Gökay'ın Ankaraya her gidişinde bütün vekâletlere bir kere uğramak âdetidir. Fakat nedense, her sefer vekâletlerin ikinci katında asansörden iner, üçüncü ve dördüncü kat merdivenlerini yaya çıkar.

Gökay'ın neden dördüncü kata kadar asansörle çıkmadığı etrafın merakını çekiyor. Asansör bozuk değil, başka bir sebep te bulunamıyor. Acaba bunun sebebini siz bulabilir misiniz?

CEVAP

Sayın Fahrettin Kerim'in boyu ancak asansörün ikinci kat düğmesine yettiği için, üçüncü ve dördüncü katları yaya çıkmaktadır.

BABA MİRASI

YAZAN: ALİ YAZMIŞ ÇİZEN: MİM UYKUSUZ

ARADAN UZUN YILLAR GEÇTİ. HAYDARIN SAÇI SAKALI AĞARMIŞTI. HÂLÂ EVRAKLARI TANZİM EDİYORDU. GELİP GEÇENLER ONA PARA VE YİYECEK VERİRDİ.

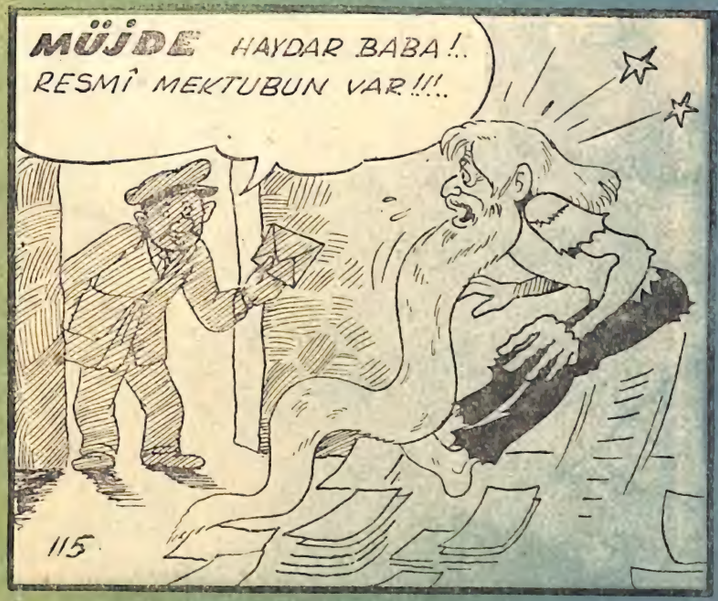

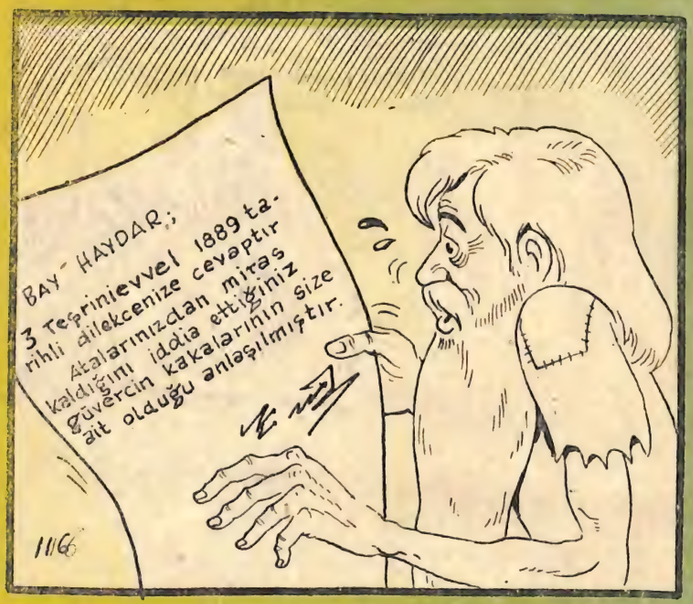

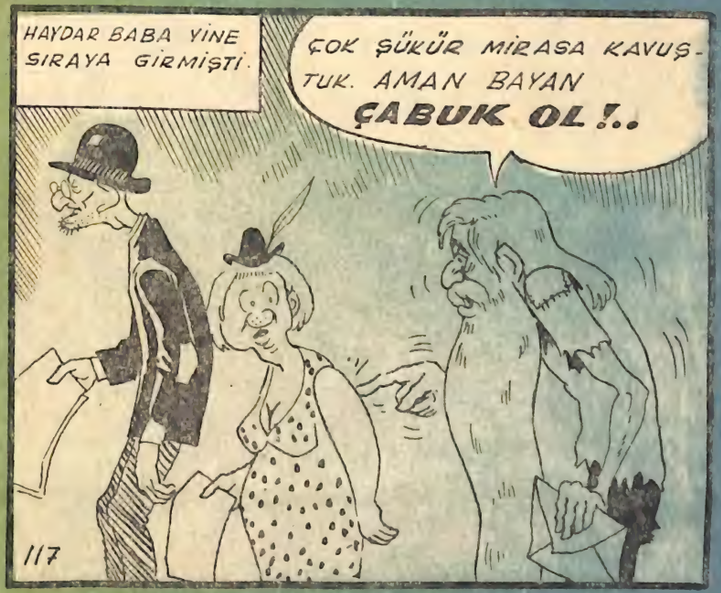

(Arkası var)

Üst üste üç kadeh rakıyı yuvarladım. Uskur Recebi ne kadar çok sevdiğimi daha iyi anlıyordum. Ben Uskur Recepsiz yapamazdım. O gün akşamı zor ettim. Eğer Uskur Recebim gelmezse, ben ne yapardım:

Gece sahneye çıktığım zaman, gözüm masalarda idi. Recep, her zamanki masada oturuyor, suratı asık, boyuna içiyordu. O gece, duyarak, içten okudum. En sonunda da:

Recebim, sana lira vereceğim. . Almazsan, karakola gideceğim...

Türküsünü okudum, gözüm Recepte idi. Bıyıkaltından gülüyordu. Şarkı bitince, Recebi yanıma çağırdım. Omuzları kalkık, sallana sallana geldi. Sanki dün gece aramızda hiç bir şey olmamış gibi davrandı. Arabaya atladım. şarkı okuduğum öbür bahçelere gittim. O gece, Recebi evime götürmek istiyorum. Dayağı yedikten sonra, ilk defa içimde kadınlık arzuları uyanmıştı. Kendimi Recebin kollarında bulmak arzusu ile kıvranıyorum.

Gece yarısı, birden sonra işlerim bitmişti. Arabada beraberdik.

— Bu gece bize gidelim Recep! dedim.

Suratını ekşitti. Bir tuhaf oldu. Bir şey söylemedi ama, beni yaşlı, çirkin bulduğunu anlıyorum. Belki çirkin değildim ama, yaşlı idim.

Bir kadının en büyük ıstırabı, vaktile erkek olup ta, erkeklerin ruh halini bilmesidir. Erkekliğim zamanında, ben de öyle idim. Erkekler, her zaman körpeden, genç ten hoşlanırlar. Şimdi, Recep de, beni yaşlı buluyordu.

O gece Recepten ayrıldıktan sonra, yatağımın içinde sabaha kadar kıvrandım, durdum. Artık yalnızlık canıma tak demişti. Ya Huri beyi bulmalı idim, yahut onun yerine hiç olmazsa Recebi koymalı idim.

Yarından tezi yok, mutlaka bir güzellik enstitüsüne gidip, gençleşmeğe, güzelleşmeğe çalışacaktım.

Güzellik Enstitüsüne doğrusu, utanarak gitmiştim. Bir kadının kendisini çirkin bulması, kızağa giren gemi gibi kendini tamire çektirmesi bana ayıp geliyordu. Halbuki, Enstitünün bekleme salonuna girince, bunda utanılacak bir şey olmadığını anladım. On sekiz yaşında kızlardan, doksan yaşında, iki büklüm ihtiyarlara, en güzelinden en çirkinine kadar her çeşit, her boy, her renk kadın burada sıra bekliyorlardı.

İhtiyar bir kadının yanına düşmüştüm. Suratı buruş buruş, elleri titrek, gözleri fersizdi. Elinde köpeğinin tasmasını tutuyordu. Fakat köpek yerde değil, yanındaki koltukta oturuyordu. Köpeğin üstüne kırmızı kadife, kenarları mavi biye bir ceket giydirilmişti.

Hayatımda gördüğüm en çirkin mahlûk bu köpekti. Dayanamadım:

— Madam, köpeğinizi güzelleştirmek için mi buraya geldiniz?

Dedim.

Çünkü madam, köpeğinden daha çirkin ve bence güzelleşmesine de artık imkân kalmamıştı.

Madam ters ters suratıma baktı:

— Hayır, kendim için!.. dedi.

Sonra köpeğini kucağına alıp:

— Ah Jozef!.. diye, o pis, iğrenç mahlûku dudağından öptü.

Madam, konuşkan bir kadınmış:

— Gençliğinin kadrini bil evlâdım. Bir zamanlar Parizde, Madam Keşmekeşyanı barnakinen göstereorlar idi.

— Kim bu Madam Keşmekeşyan?

— Karşında duroor... Beyenmedin?

— Beğenmez olur muyum? Belli... Cami ne kadar yıkılsa, mihrap yerinde...

— Bütün aristokratik müsyüler peşimde koşoorlar idi. Prens dö la Buluvar, beni için kendini intiyar etmiş ise, Parizin hot sos idi. İsviçre kıralının oğlu, Amerikan kralının kuzeni ilen beni için duvelloya girmiş ise, Amerikan kralının kuzeni ölünces, zavallı İsviçre kralının oğlu, kendini Eyfelin ta tepesinden Sen nehrinin ta dibine atmış idi... Sen ne deorsun?

— Madam, affedersiniz, hangi berberde sakal traşı oluyorsunuz?

— Ka, beniylen maytap geçoorsun?

Madam Keşmekeşyan fena halde kızmıştı. Tam o sırada onu salona çağırdıkları için, sevgili Jozefini kucağına alıp, içeri gitti.

Sol tarafımda, çok ama çok şişman bir hanımla, on bir, on iki yaşında bir kız çocuğu vardı.

Hemen o hanımla ahbap oldum. Bu hanım da kendisi için değil, on bir yaşındaki kızı için Güzellik Enstitüsüne geliyormuş.

— Çocukların cildine bu yaşta bakılmazsa, sonradan imkânı olmuyor.

Kadın dertli idi. Daha evlenmeden, kızlığı zamanında suratını ergenlikler, çiller basmış, doktorlar evlenmesini tavsiye etmişler. Evlenmek de bu zamanda bir kız için kolay mı? Bereket versin, babasında mal mülk gani imiş de otuz yaşına basınca evlenebilmiş. Ama, kocadan yana zavallı tazenin şansı yokmuş. İkinci izdivacından bu kızı hatıra kalmış. Ondan sonra dört defa daha evlenmiş. Kocaları, sermaye sahibi olduktan, hanımın ağzı ile «adam» olduktan sonra, ipi koparıyorlarmış.

— Hep bunlara sebebin ne olduğunu ben biliyorum, diyordu. Eğer annemle babam, vaktiyle beni küçük yaşta Güzellik Enstitüsüne getirselerdi, ben de hayatta mesut bir yuvaya sahip olurdum. Acısını çektiğim için, şimdi kızımı, bir senedir, haftada iki defa buraya getiririm.

Bu hanım, az evvel yanımdan kalkan madam Keşmekeşyan'ı tanıyordu.

— Herkesin bir derdi var, dedi, onun derdi Jozefi... Jozefin ağzın da takma diş olduğunu biliyor musunuz?

— Nereden bileyim?

— Geçen sene Parise götürdü. Pariste Jozef'in dişlerini tedavi ettirdi. Önden iki dişi, biri gayet kıymetli bir inci, biri de zümrüt...

Kadın, benim şaşırdığımı görünce:

— Bu bir şey değil, dedi, Müberra hanım, köpeğinin bütün dişlerini plâtin yaptırdı.

İçime bir korku düştü.

— Affedersiniz hanımefendi, ne ücret alıyorlar?

— Ben kızım için her sefer yüz lira veriyorum.

Yüreğim ağzıma geldi:

(Devamı var)

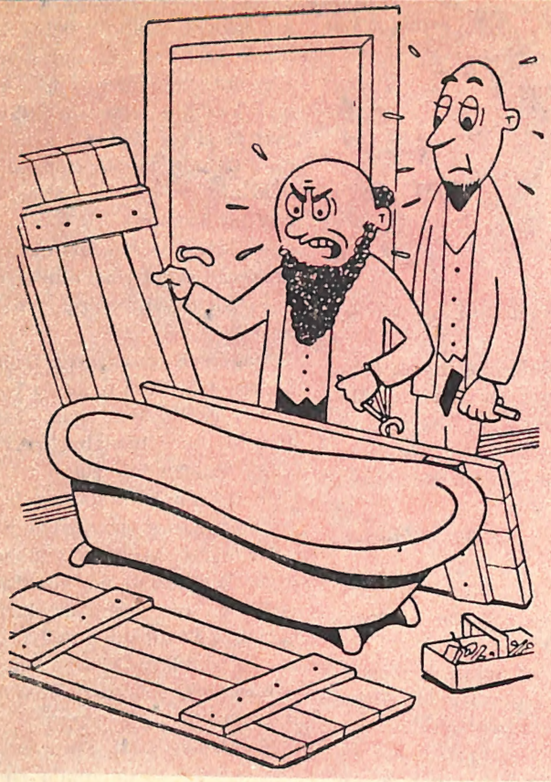

— Hani, gazetelere verdiğiniz ilânlarda bunun içinde kadın da vardı!..

— İtalyan —

— A, sen misin kocacığım?.. Ben de, kira istemeğe ev sahibi geldi sanmıştım!..

— Fransız —

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

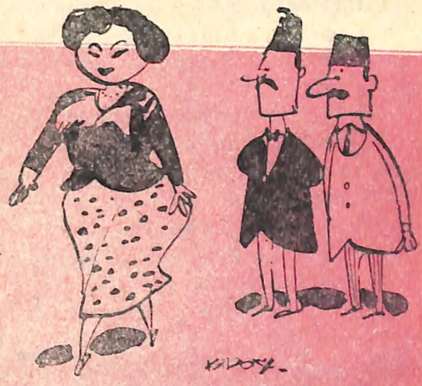

— Şu Neriman da ne Kraliçe! Tab'asını memnun etmek için onlarla birer birer evleniyor!..

— İtalyan —

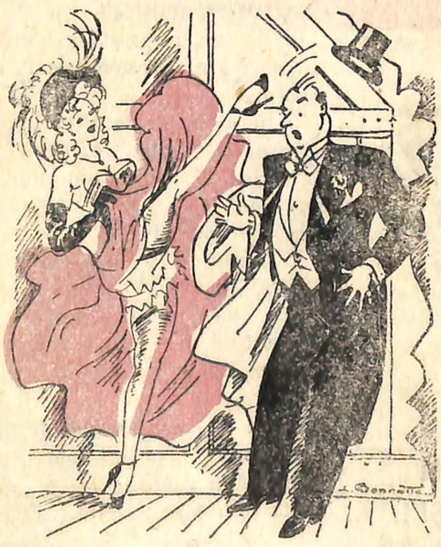

MUAŞERET DERSİ:

— Bir kadınla konuşurken şapka çıkartılır!..

— Fransız —

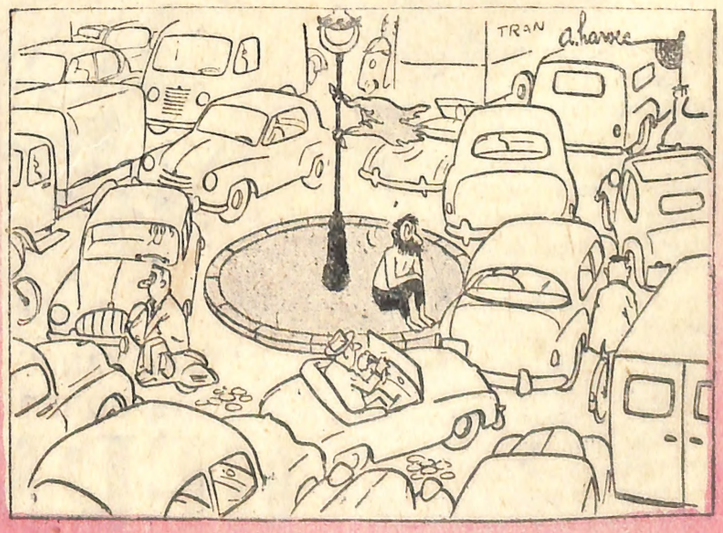

YAZISIZ!..

— Fransız —

Rahat Uyuyor!

Çünkü, kendisi hayat, evi yangın, gemisi ve otomobili kazaya karşı sigortalı.

ANADOLU

Anonim Türk Sigorta Şirketi, en müsait şartlarla emrinizdedir
Telgraf: İmtiyaz — İstanbul — P. K: 845 Galata

Denizcilik Bankası
T.A.O.

DENİZYOLLARI

Gemilerile seyahat bir zevktir
Amerikaya:
Türk parasile muntazam seferler
Denizyolları
Sürat, Emniyet, Konfor demektir

Muayyen zamanlardaki sancılara karşı...

... kininli GRİPİN başarı ile kullanılır. GRİPİN, baş, diş, adale, sinir, lumbago ağrılarını teskin eder, romatizma ve siyatik tedavisinde faydalıdır.

BAŞ ve DİŞ NEZLE GRİP
GRİPİN
KİNİNLİ GRİPİN GRİPİN
55

KİNİNLİ
GRİPİN

4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

Gripin mideyi bozmaz, kalbi ve böbrekleri yormaz.

Süratle hazmolur
ve derhal tesirini gösterir.

Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER

Teknik sekreteri:
Selâmi Münir Yurdatap

Adres: Klodfarer Cad. No. 8 - 10. Daire 8.

Telefon: 21811

ERCAN MATBAASI

Fiat. : 50 Kuruş

BİR KADEH

SEK VERMUT...

İller Bankası

Sermayesi: 200.000.000 T. L.

İl Özel İdareleri, Belediyeler ve Köylerin Harita, İmar plânlariyle Su, Elektrik, Yapı, Proje, İnşa ve tesisleri

BANKA VE KREDİ MUAMELE VE HİZMETLERİ EN MÜSAİT ŞARTLARLA YAPILIR VE MEVDUAT HESAPLARI AÇILIR.

Akbaba
siyasi mizah gazetesi

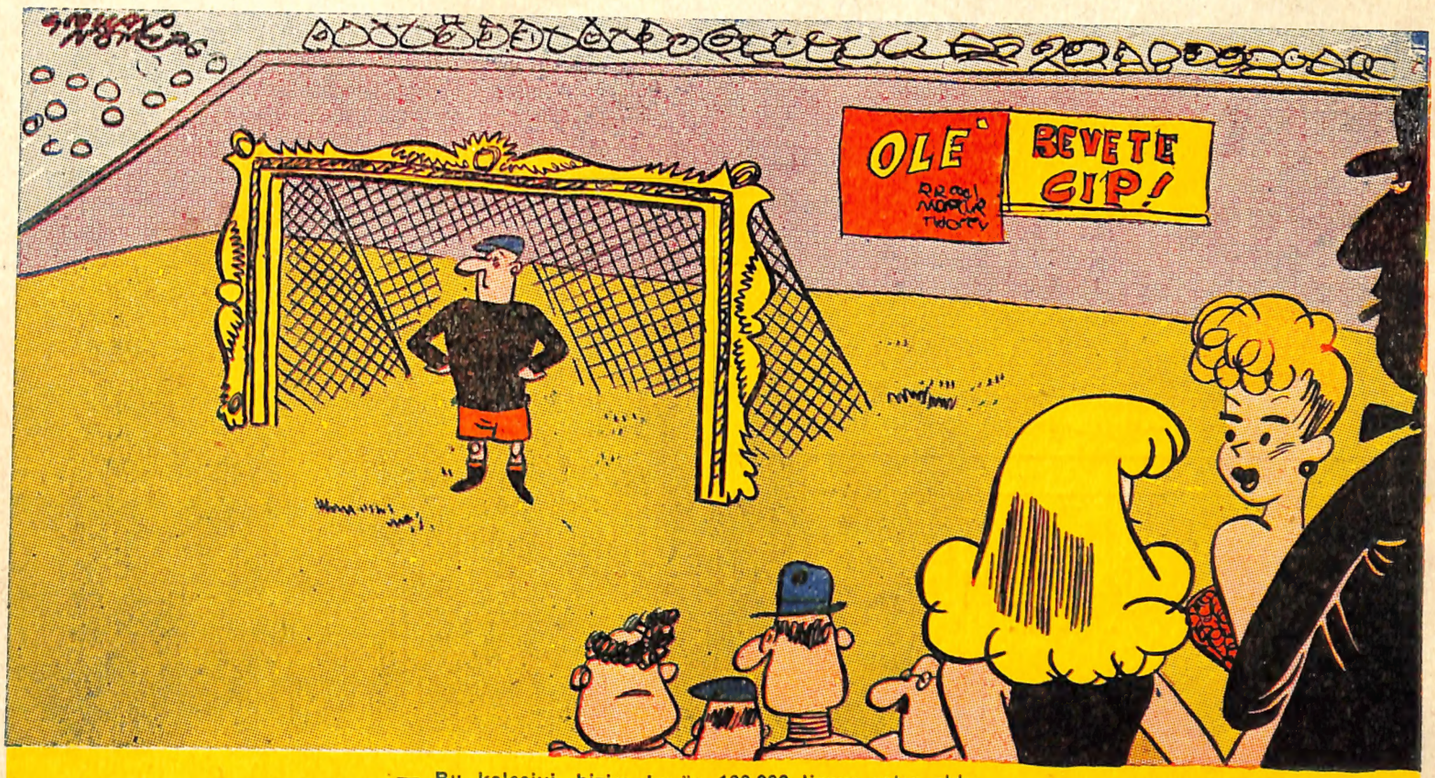

— Bu kaleciyi, bizim kulüp 100.000 liraya satın aldı..
— Kalesinden belli!..

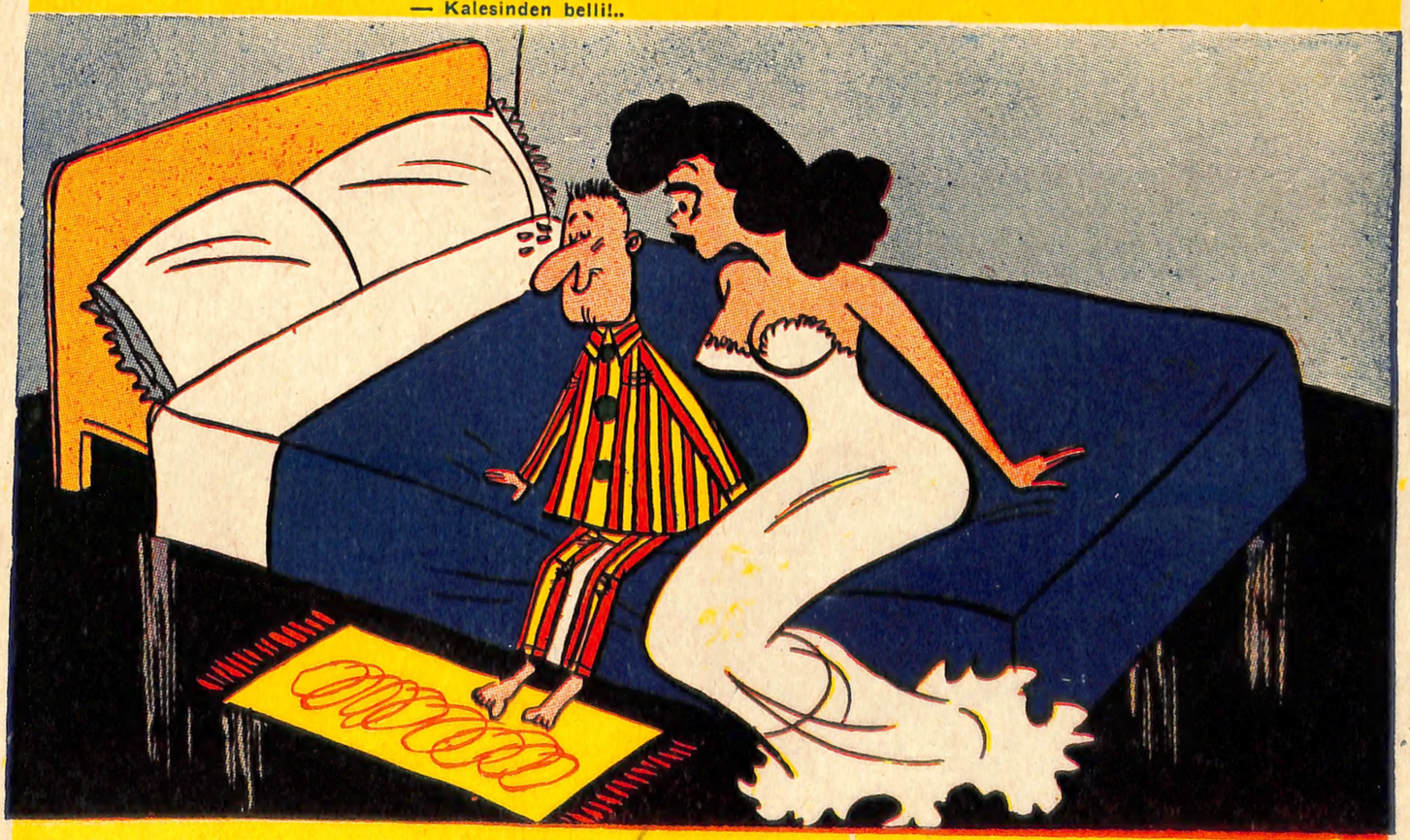

FUDBOLCÜNÜN DÜĞÜN GECESİ :
— Sevgilim, antrenör sana hiç bir şey öğretmedi mi?...